

KAYSERİ LİSESİ

Yıl : 17 Sayı : 39 2008-2009 ISSN : 1306-7168

KAYSERİ LİSESİ DERGİSİ

Kayseri Lisesi Yayın Kulübü
Faaliyetidir

Yıl:17 Sayı:39

2008- 2009 Öğretim Yılı

SAHİBİ

Ömer GÜVEN(Okul Md.)

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Hayrettin CENGİZ
(Md. Yrd.)

EDİTÖR

Metin TOSUN
(Edb.Öğrt.)

YAYIN KURULU

Metin TOSUN (Edb. Öğrt.)
O.Celal GÜNGÖR (Edb.Öğrt.)
Mehmet BAYRAM (Edb.Öğrt.)
Büşra OLGUN (12-A)
Ahşen HAMURCU (11-K)
Yağmur TUNÇ (11-E)
Sümeyye AKBULUT (10-G)
Hacer BÖRKLÜ (9-B)

HABERLEŞME ADRESİ

Kayseri Lisesi Dergisi
P.K. 246 Tel: (0 352) 222 89 04
Belgegeçer (Fax): (0 352) 231 13 62

WEB

www.kayserilisesi.meb.k12.tr

DİZGİ BASKI

TEL : +90.352. 331 61 00 (PBX) FAX : +90.352. 331 09 52

YENİDOĞAN MAH. MATBAACILAR SİTESİ 7. BLOK NO. 76 KOCASINAN / KAYSERİ

www.kardeslerofsetmatbaa.com

info@kardeslerofsetmatbaa.com

Dergide yer alan yazıların sorumluluğu yazarına aittir. M.E.B.'in görüşlerini yansıtmaz. Dergimize gelen yazılar yayınlansın yayınlanmasın iade edilmez.

İçindekiler

Sunuş.....	02
Okul Müdürü (Ömer GÜVEN).....	03
Namıdiğer Taş Mektup.....	04-05
Atatürk ve Gençlik	06
O Geliyor	07
Burası İnsanlığın Savaşı Yendiği Yerdir.....	08-10
Milli Kültürümüz Mart Dokuzu	11-12
27 Mayıs 1915 Sevk ve İskan Kararının Çıkarılması ve Uygulanması.....	13-14
Kaşgarlı Mahmut ve Divanu Lügatit-Türk	15-16
Vatan Sağolsun	17
Geçmişten Günümüze Kayseri Lisesinde İzcilik.....	18-19
Bir Ölür Bin Doğarız.....	20
Hayalden Gerçeğe Dostluk Köprüleri.....	21-25
Renklerin Dili.....	26
Duvar	27-28
Kardelenler Açınca.....	29
Gezginin Seyahatnamesinden.....	30-32
Bir Genç Kız	33
Sigaranın Zararları	34
English Corner.....	35-37
Köprüler Kuruyoruz	38
Okulumuzdan Haberler.....	39-41
Eğlence/Gülmece	42-43
Veda.....	44-48

SUNUŞ

Kayseri Lisesi Dergisi'ne yazılan 39. sunuş yazısı...Her sunuş yazısı bir sayının daha çıkıyor olmasının verdiği sevinç ve gururla yazıldı.Bu yıl da bu sevinci ve gururu bizler yaşıyoruz.On altı yaşına giren dergimize Kayseri Lisesi'nde görev yapmış nice değerli idarecimiz, öğretmen arkadaşımız ve öğrencimiz emek vererek dergimizi bugünlere getirdi.Okul dergisi çıkarmanın zorluklarına katlanarak fedakarca çalışan, emek veren herkese teşekkür etmek istiyoruz her şeyden önce.

Bir asrı aşan tarihiyle Anadolu'nun güzide eğitim-öğretim kurumlarından biri olan şanlı Kayseri Lisesi , gerek Genel Lise olarak gerekse Yabancı Dil Ağırlıklı Lise olarak binlerce mezun verdi .Bu yıl ise Anadolu Lisesi olarak ilk mezunlarını veriyor.Mezun olacak son sınıf öğrencilerimize ÖSS'de şimdiden başarılar diliyoruz.

Okuma oranının oldukça düştüğünü, insanlarımızın kendini ifade etmede kısırlaştığını konuşup durduğumuz şu günlerde öğretmenlerimiz ve öğrencilerimiz yazdılar, çizdiler ve biz de dergimizi sizlerle buluşturduk. Türk tarih, kültür ve medeniyetinin çeşitli konularını işledik ; yazarlığa adım atmak isteyen, duygusunu, düşüncesini paylaşmak isteyen öğrencilerimizin çalışmalarını sizlerle paylaştık .Bir okul dergisi olmanın verdiği amatör ruhla , istekle ve emeğimizi esirgmeden çalışarak dergimizi yayına hazırladık. Emeğimizin ve isteğimizin yetmediği yerde desteğiyle yanımızda olan herkese teşekkür ederiz.

Benjamin Franklin'e ait olduğu söylenen şu cümleyle sözlerimize son verelim:

“Ölür ölmez unutulmak istemiyorsan ya okunmaya değer şeyler yaz ya da yazılmaya değer şeyler yap.”

YAYIN KURULU

Bir milletin geleceğe umutla bakması tarihini bilmesine bağlıdır. Bu düşünceye bağlı olarak sizlerle 90 yıl öncesine gitmek istiyorum.

Anadolu perişan, Anadolu çaresiz, Anadolu yoksul... En önemlisi de Anadolu düşman çizmesi altında... Halk kurtarıcısını bekliyor ve soruyor: "Sahipsiz vatan olur mu?" O sırada bir ses Samsun'dan haykırıyor:

"Vatan bir bütündür asla parçalanamaz. Ya istiklal ya ölüm!"

Dünya bu sesle yankılanıyor. Gücünü manevî değerlerinden alan bu ses cesur, kararlı, vatansaver, iyi yetişmiş asker ve komutan, dâhi Mustafa Kemal Atatürk'ün sesiydi. Anadolu, bu sesin kendi sesinden farklı olmadığını anlamış olmanın şuuruyla birlik ve beraberlik yolunda Ata'sının etrafında hemen toplandı. Onu kanı ve canı pahasına destekledi. Artık bu kararlı gücün karşısında durmak mümkün müydü? Korkunun yerini cesaret, esaretin yerini özgürlük alıyor; düşman, topraklarımızdan adım adım atılıyor ve büyük zafere ulaşıyordu. Yüce Türk milleti tarihteki kahramanlıklarına yeni bir kahramanlık sayfası daha eklemişti. Bu kahramanlık sayfalarından biri de Kayseri Lisesinin 1921 Sakarya Savaşı'nda son sınıf öğrencilerini cephede şehit vermesidir. Ulu Önder Atatürk ve eşinin birlikte ziyaret edip Şeref Defteri'ne yazdığı **"Kayseri Lisesini müdürü ile muallimleri ile bütün talebesiyle Cumhuriyetin ateşli, feyizli bir ocağı bulduk."**sözüne mazhar olan okulumuz, Millî Mücadele'de gösterdiği kahramanlıkları eğitim öğretim alanındaki büyük başarılarıyla da süslerken sonraki yıllarda on binlerce mezun vererek 8.Cumhurbaşkanı Merhum Sayın Turgut Özal'ı, 11.Cumhurbaşkanı Sayın Abdullah Gül'ü, birçok bakan ve milletvekilini, bürokratı, sanayici ve işadamını yetiştirmiştir.

19 Mayıs'ta Samsun'dan yola çıkan ,özgürlük ve bağımsızlığımızı temsil eden, **Türk gençliğinin Ulu Önder Atatürk'e bağlılığının simgesi olan "Sevgi Bayrağı"**nı 16 Mayıs'ta bir gece Kayseri Lisemizde misafir edip 17 Mayıs'ta da Ankara'da Sayın Cumhurbaşkanımıza ulaştırılmak üzere gençliğimize teslim etme görevini yine gururla yerine getiriyoruz. Bu yönüyle Kayseri Lisesi şanslı ender okullarımızdan birisidir. Okulumuz, bu şerefli görevi dün olduğu gibi, bugün ve yarın da layığıyla yerine getirecektir.

116 yıllık tarihî Kayseri Lisemize yardım ve desteklerini esirgemeyen devlet büyüklerimize, fedakâr velilerimize teşekkürlerimi iletiyor, bayramlarını kutluyorum. Ayrıca 2009 Öğrenci Seçme Sınavı'na girecek öğrencilerimizin de Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk'ün irade ve çalışkanlığını örnek alarak bu yarışı başarıyla noktalamalarını diliyorum.

Ömer GÜVEN
Kayseri Lisesi Müdürü

NAMIDIĞER : TAŞ MEKTEP

“Son sınıf talebeleri Sakarya Savaşı için cephede şehit düştüğünden bu öğretim yılında okul mezun verememiştir.”

Kayseri ; Anadolu'nun kalbi, ticaretin can damarı, bir tarih hazinesi.Birçok medeniyete ev sahipliği yapmış, her bir köşesi buram buram tarih kokan şehir ve bunun tam ortasında yer alan KAYSERİ LİSESİ, namidiğer : TAŞ MEKTEP.

116 yıldır eğitim veren Lise'nin kurulması Osmanlının son dönemlerine rastlar.Ülkenin geleceğinin eğitime bağlı olduğunu düşünen II.Abdülhamit önemli merkezlere “sultanî”, bugünkü adıyla “lise” açılmasına karar verir.Anadolu'da lise açılmasına karar verilen şehirlerden biri de o dönemde Ankara'ya bağlı bir sancak olan Kayseri'dir.Kayseri Lisesi ilk olarak 1893'te bugünkü Kurşunlu Camisi civarında Seyfullah Efendi Konağı'nda rüştiye olarak açılır.İlk yıllarda öğrenci sayısı azdır.Kayseri'de modern eğitimin temellerinin atıldığı Lise büyük ilgi görür .Okulun öğrenci sayısının artması üzerine şu anki binanın temeli zamanın Donanma Vekili Ahmet Paşa tarafından 1903 yılında atılır.Osmanlının son dönemlerinde görülen neo-klasik mimarî özelliğine göre yapılan Lise'nin ilk önce birinci katı yapılır.İkinci katı ancak 1916 yılında tamamlanır.

Giderek artan öğrenci sayısı, ülkenin Balkan Savaşı ve I.Dünya Savaşı'na girmesi üzerine azalır. Mevcut sayısı kırk dokuz düşen okul Çanakkale Savaşı'nda sadece dokuz mezun verir.Mustafa Kemal önderliğinde Kurtuluş Savaşı başlayınca ülkenin her köşesinde olduğu gibi Kayseri de kadınıyla çocuğuyla, yaşlısıyla genciyle bu savaşta yerini alır. Kayseri Lisesi de bu mücadelede büyük bir göreve hazırlanır.Yunanlıların Haymana'ya kadar ilerlemesi üzerine TBMM, 24 Temmuz 1921'de hükümet merkezinin Kayseri'ye taşınmasına karar verir.Kayseri Lisesi , TBMM toplantıları için hazır duruma getirilir. Ancak Sakarya Savaşı'nın kazanılması üzerine bu karardan vazgeçilir. Kayseri Lisesi de kurtuluş mücadelesinde öğrencileriyle üzerine düşen vazifeyi yapar.Kayseri Lisesi son sınıf öğrencileri eğitimlerini yarıda bırakıp gönüllü olarak cepheye giderler.Fakat geri dönemezler. Kayseri Lisesinin Milli Mücadele yıllarındaki mezuniyet defterinde : “Son sınıf talebeleri Sakarya Savaşı için cephede şehit düştüğünden bu öğretim yılında okul mezun verememiştir.” cümlesi yazılmıştır.1922 yılında Kayseri Lisesine atanıp iki sene edebiyat öğretmenliği yapan şair Faruk Nafiz Çamlıbel , şehit olan öğrencilerin anısına Kayseri Lisesi Marşı'nı yazar.

Kurtuluş Savaşı zaferle sonuçlanıp Türkiye Cumhuriyeti devleti kurulunca artık bu devlet, muasır medeniyetler seviyesine ulaşma yolunda ilk adımlarını atacaktır.Gazi Mustafa Kemal, eşi Latife Hanım'la tüm ülkeyi il il gezerek inkılapları ve ilkeleri Anadolu'ya benimsetir.Kayseri'ye gelen Atatürk, eşi Latife Hanım'la Kayseri Lisesi'ni de ziyaret eder.Düzenlenen törende okulumuz öğrencilerinden Behçet Kemal Çağlar bir konuşma yapar, öğrenciler tarafından hazırlanan kurtuluş mücadelesini konu alan müsamere Atatürk ve eşi Latife Hanım tarafından büyük bir heyecanla seyredilir.Bu müsamereden etkilenen Atatürk'ün gözleri yaşarır.Ulu Önder, memnuniyetinin göstergesi olarak okula yağlı boya tablosunu hediye eder ve 1923 yılında General Kazım Karabekir 'in imzasıyla açılan okulun Şeref Defteri'ne Lise için düşündüğü şu güzel kelimeleri yazar : “Kayseri Lisesini müdürü ile muallimleri ile bütün talebesiyle cumhuriyetin ateşli, feyizli bir ocağı bulduk.”

Kayseri Lisesi 1935-1936 ders yılında kız ortaokulu ile birleştirilerek karışık lise olarak öğretime 1962-1963 ders yılına kadar bu şekilde devam eder.Eğitim kalitesini sürekli yükselten Kayseri Lisesi 1959 yılında bünyesinde kurulan Akşam Lisesi ile eğitim seviyesini arttırmak isteyen yöre halkına da hizmet eder. Akşam Lisesi, 1980 yılında ayrı bir müdürlük haline getirilir , 1982 yılında da kapatılır.20. yüzyılın başlarında yapılan tarihî okula zaman zaman ek binalar yapılmıştır. Bunlardan laboratuvarların bulunduğu kısım 1956-1957 öğretim yılında, pansiyon binası 1965-1966 öğretim yılında, spor ve konferans salonlarının bulunduğu bina 1976-1977 öğretim yılında hizmete girerek okul bugünkü halini

almıştır.Tarihî değeri olan bu liseden mezun olanların birçoğu yine tarihe yön veren isimler olmuşlardır.8.Cumhurbaşkanımız Merhum Turgut Özal, 11.Cumhurbaşkanımız Sayın Abdullah Gül Kayseri Lisesi'nden mezun olmuştur.Korkut Özal, Mehmet Yazar,Sabahattin Çakmakoğlu,Osman Kavuncu,Göksel Arsoy ve daha birçok devlet adamı, sanatçı ve bilim adamı mezunlarımız arasındadır.

Kayseri Lisesi kurulduğu günden beri Türk Milli Eğitiminin amaçlarına uygun olarak Atatürk ilke ve inkılapları doğrultusunda öğrenciler yetiştirmiş ve yetiştirmeye devam etmektedir. 1994-1995 öğretim yılında bünyesinde açılan "Yabancı Dil Ağırlıklı Lise" bölümü ile de birçok başarıya imza atan Kayseri Lisesi , 2005-2006 öğretim yılında "Anadolu Lisesi"ne dönüştürülmüştür.

ATATÜRK VE GENÇLİK

Tülin İYİGÜN

Türk Edebiyatı/Dil ve Anlatım Öğr.

Ey Türk Gençliği!
Birinci vazifen, Türk istiklâlini,
Türk Cumhuriyeti'ni, ilelebet
muhafaza ve müdafaa etmektir.

Atatürkçülükte gençlik ; gençliğin yetiştirilmesi, devletin geleceğinin güvence altına alınması ve dinamik idealin gerçekleştirilmesi yönlerinden önemli bir yer tutar. Zira ahlaklı, kültürlü, memleket sorunları ile ilgili, millî karakteri temsil eden, çalışkan ve vatansever bir gençlik, Atatürk'ün ideali olmuştur. O, **“Milletin bağrından temiz bir nesil yetişiyor. Bu eseri ona bırakacağım ve gözüm arkada kalmayacak.”** derken, işte bu gençliği kastetmiştir.

Atatürk, Türk gençliğinin “fikren, ilmen, fennen, bedenlen kuvvetli ve yüksek karakterli” yetiştirilmesini istemiş, bu nitelikleri taşıyacak olan gençlikten yeni nesil olarak söz etmiş, Cumhuriyetin korunması ve savunulması görevini bu nitelikteki gençliğe emanet etmiştir. Böyle bir gençlik yetiştirme görevi ise her şeyden önce Cumhuriyet öğretmenlerine düşmektedir. Atatürk'ün **“Öğretmenler, yeni nesli Cumhuriyet'in fedakâr öğretmen ve eğitimcileri, sizler yetiştireceksiniz. Yeni nesil sizin eseriniz olacaktır.”** demiş ve “müspet bilimlerinin temellerine dayanan, güzel sanatları seven, fikir eğitiminde olduğu kadar beden eğitiminde de kabiliyeti artmış ve yükselmiş olan erdemli, kudretli bir nesil yetiştirmeyi” öngörmüştür. Atatürkçülük, gençlerin bilimsel öğrenimlerinin yanı sıra, onların Atatürk ilke ve inkılaplarının felsefesini aksettiren millî inançla yetiştirilmelerini ister. Gençlerin kazanacağı eğitim; her şeyden önce, millî ahlaka uygun olacak bağımsızlık, vatan ve millet sevgisi ile sağlam aile yapısına dayanacak, millî birliği ve beraberliği sağlayacaktır. Cumhuriyeti iç ve dış tehlikelerden korumayı en

büyük görev saymak, bu duygularla birbirlerine kenetlenmek, Atatürkçü gençliğin doğal niteliklerindedir.

Atatürkçülükte gençlik, güçlükler karşısında, zekâsı yanında akılcı çözüm yollarını da kullanmalı, gerçeği görebilmeli, fikir ve hareketi beraber yürütmelidir. Atatürkçü eğitim, bu nitelikleri besleyecek ve geliştirecek tarzda düzenlenmelidir. Atatürkçülük, gençliğin eğitim ve öğretimi yanında ruh ve beden sağlığına da önem verir. “Her çeşit spor faaliyetini, Türk gençliğinin millî terbiyesinin ana unsurlarından” sayar. Atatürk bu konuda; **“Kendine inkılabın ve inkılapçılığın çeşitli ve hayati vazifeler verdiği Türk vatandaşının sağlığı ve sağlamlığı, her zaman üzerinde dikkatle durulacak millî meselemizdir.”** ve **“Sağlam ve gürbüz nesil Türkiye'nin mayasıdır.”** der.

Atatürk, yetişecek gençlerden şunları ister: **“Almakta olduğunuz terbiye ve irfan ile insanlık meziyetinin, vatan sevgisinin, fikir hürriyetinin en kıymetli sembolü olacaksınız.”** Zira memleketin geleceği, Cumhuriyetin yaşatılması ve yükseltilmesi onlara bırakılmıştır. Türk gençliği hiçbir güçlük karşısında yılmadan kendisine bırakılan manevî emaneti sonsuza dek yaşatacaktır. Onun içindir ki, “Yorulmadan seni takip edeceğiz.” diyen Türk gençliğine Atatürk; **“Sizler, yani yeni Türkiye'nin genç evlatları yorulsanız dahi beni takip edeceksiniz. Dinlenmemek üzere yürümeye karar verenler asla ve asla yorulmazlar. Türk gençliği gayeye, bizim yüksek idealimize durmadan, yorulmadan yürüyecektir.”** diyerek onlara izleyecekleri yolu göstermiştir.

Atatürk'e borçlu olduğumuz minnet duygusunu belirtmek üzere sözlerimi bir şiirle bitirmek istiyorum.

**“Bugün yatağımızdan hür kalkıyorsak
Ekmeğimiz, ak suyumuz berraksa
Ağaçlar çiçek açıyor, topraklar ısınıyorsa
Sesimiz daha gür çıkıyorsa,
Özgür bakabiliyorsak dünyaya
Sen varsın gözbebeğimizde
Sen varsın Atatürk'üm her şeyimizde”**

O GELİYOR

Yıl 1919
Mayıs'ın on dokuzu.
Kızaran ufuklardan kaldırıyor başını
Yeryüzüne can veren,
Cana heyecan veren
Al yüzlü Oğan güneş.
Takanın burnu nasıl Karadeniz'i yırtar ?
Siz de bir an öyle yırtınız uykunuzu.
Uyanın Samsunlular!
Kurutacak gözlerde umutsuzluk yaşını
Al yüzlü Oğan güneş.
Bugün Çaltıburnu'ndan gülerek doğan güneş.

Yıl 1919
Mayıs'ın on dokuzu.
Uyanın Samsunlular.
Uyumak ölüme eş.
Diriltir ruhunuzu,
Ufukta bir gemi var.
Fakat bu gemi niçin böyle yavaş geliyor ?
Fakat yolu mu az, yoksa yükü mü ağır ?
Bu gemi umut yüklü, insan yüklü, hız yüklü !
İçinde bu vatanın derdiyle yanan bağır.
Kurulacak yarını düşünen baş geliyor.
Bir baş ki, gökler bir küme yıldız yüklü.
Bu gemi onun için böyle yavaş geliyor.

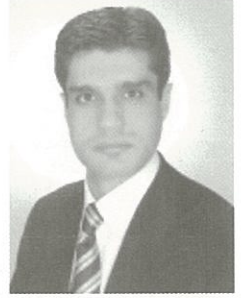
Yıl 1919
Mayıs'ın on dokuzu.
Ufukta duran gitgide yaklaşıyor.
Sanki harlı bir ateş
Yakıyor ruhumuzu.
Beklemek üzüntüsü her gönülde taşıyor.
Üzülmemek elde mi ?
Hız yüklü, iman yüklü, umut yüklü bu gemi.

O umut yayıldıkça ruhlara sıcak sıcak,
O hız, doldukça bütün damarlara kan gibi,
Gizli inleyen her yürek canlanacak.
Ateşler püskürecek uyuyan volkan gibi.
Gittikçe büyükleşen
Gölgene dikilmekten karardı gözlerimiz.
Koş, atıl gemi, sana engel olmasın deniz.
Ak saçlı dalgaları birer birer kes de gel !
Kuşlar gibi uç da gel, rüzgar gibi es de gel !

Celal Sahir EROZAN

BURASI İNSANLIĞIN SAVAŞI YENDİĞİ YERDİR!

Mehmet BAYRAM
Türk Edebiyatı/Dil ve Anlatım Öğrt.

Onlar ölmeleri gereken yerde en ufak bir tereddüt göstermeden gülümseyerek ölüme gittiler.

Onlar, ana kucaklarını, baba ocaklarını bizim için feda ederek dönmemesine uzak diyarlara yol aldılar.

Onlar, yepyeni bir cumhuriyete, kemiklerinden ve bedenlerinden yıkılmaz bir temel yaptılar.

Onlar, kendilerini öldürmeye gelenlere bile kucaklarını açıp insanlık dersi öğretiler ve el ele verip

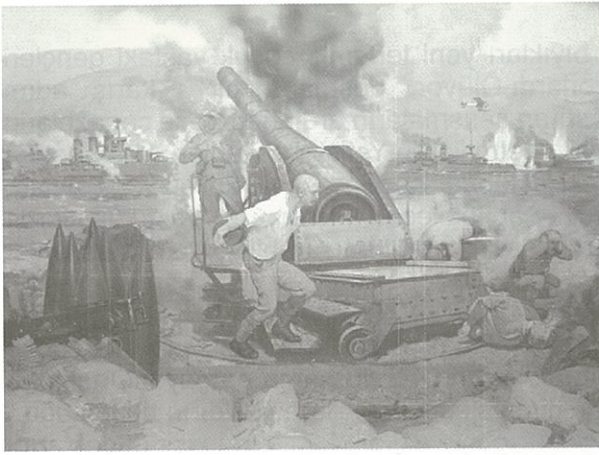
“Ey tüm dünyanın insanları işitin: Burası Çanakkale, BURASI İNSANLIĞIN SAVAŞI YENDİĞİ YERDİR!” dediler.

Onlar, geri dönmeyi hiç düşünmediler.Ölümü vuslat, savaşı yol bildiler.Sevdaları büyük, hayalleri engindi.Ay yıldızlı sancağın gölgesi ocakları,evleriydi.Bir bayram sabahı sevinciyle çıktılar siperlerden.Savaştı,toydu,düğündü, vatan için ölümdü onları sevindiren .Hiç üzülmediler,ağlamadılar; toprağa düştükçe alınları, siperlere aktıkça al kanları sadece Allah bizimle ,vatan sağ olsun diyebildiler.**Onlar**, geri dönmeyi hiç düşünmediler...

Yüz binlerce öykü,yüz binlerce sevda, bu ülkenin taşına toprağına adanmış yüz binlerce hayat .Hani, **“ Şüheda fıskıracak toprağı sıksan şüheda ”** dediği gibi şairin. Cepheden cepheye koştuktan çocuğunu görememiş yüreği yaşlı babalar...Evinin erkeklerini bir bir cepheye gönderip yasını yüreğinde tutan analar...Yavuklusunu ,kocasını geri dönmeyeceğini bile bile **“ Haydi cepheye, alındaki lekeyi temizlemeye ! ”** diyerek dualarıyla uğurlayan yiğit Anadolu kadınları... Henüz bıyığı terlememiş on beşinde toy delikanlılar, vatan olmadan hiçbir şey olmaz diyerek okul sıralarından cepheye koşanlar ...Hepsinin hayatları birer destan ,hepsi birer yanık türkü...

Büyük hayallerle geldiler Çanakkale önlerine.İngiliz ve Fransız donanmasının en seçkin savaş gemileri ve yüz binlerce asker. Osmanlının balkan yenilgisi kabartmıştı iştahlarını.Ağızlarındaki şehvet salyaları ile paylaşıyorlardı Çanakkale'yi, İstanbul'u , Anadolu'yu .Öyle ya! Onlar ki cihanın en kudretli ordularına sahip devletlerdi. Karşılarında ise elini bile kaldıramayacak hasta bir imparatorluk ve mağlup ordusu vardı.Hesap,hesap ortada niyet haritadaydı.Fakat onlar Türkün vatan sevdasını, hürriyet tutkusunu unutmuşlardı.Balkan savaşında esir düşen kocasını **“ Yürü Çanakkale'ye, alındaki lekeyi temizlemeye ! ”** diye evden uğurlayan Türk kadınlarını ; **“ Komutanım! Alnımızdaki Balkan harbi lekesini silmeden istirahat etmek bize haramdır, göreve hazırım ! ”** diyen Türk askerini ; kocasından sonra on yedi yaşındaki tek oğlunu da cepheye gönderken**“ Yavrurum,aslanım! Sütüm sana helal olsun, analık hakkım helal olsun.Ama Çanakkale'de düşmana sırtını dönersen, babanı utandırırsan haram olsun .Komşular, kına getrin koç yiğidimi vatanıma kurban gönderiyorum , kına yetiştirin ! ”** diyecek kadar yürekli ve fedakar Türk analarını hiç mi hiç hesaba katmamışlardı.

Yıl 1915 on sekizindeyiz martın
Kendine gel biraz, pek tekin değil Çanakkale'nin suyu
Geçilmez bu boğaz , geçilmez bu boğaz !
Bizi ne topun yıldırır ne kurşunun .
Çünkü artık başladı cengimiz
Er meydanında bulunmaz dengimiz.....

Saat 11.30'da başlayan top atışlarıyla yarımada mahşer yeri gibiydi.Düşman donanmasına ait gemilerden atılan top mermileri yağmur gibi yağıyordu.Sebdülbahir'de körfez kan gibi kıpkırmızı kesilmişti.Akşam hava kararmak üzereyken Quin Elizabet 38'lik toplarıyla hala yarımadaya ölüm yağdırıyordu.Koca gemi baştan başa zangır zangır titriyordu.Bu dehşetli ateş saatlerce sürdü; Türk siperlerinin altını üstüne getirdi, kayaları parçaladı,ağaçları söktü.Fakat sahilde Türk askerlerinin direncini kıramamış ,piyade tüfeklerinin sesini kesememişti.Yahya Çavuş ve mangası Sebdülbahir'de tarih yazıyordu.

**Bir kahraman takım ve de Yahya Çavuştular
Tam üç alayla burada gönülden vuruştular
Düşman tümen sanırdı bu şaheser erleri
Allah'ı arzu ettiler akşama kavuştular.**

Edincikli Ali Çavuş elinde kasaturasıyla yaklaştı Teğmen Saib'e : **"Komutanım şunu kesiver, arkadaşlarıma yetişemiyorum taarruzda geri kalıyorum. "** dedi.Teğmen Saib , çavuşun kesiver dediğine baktı : Sağ koluydu . Bir top mermisi yaralamıştı Ali'yi ve tutan bir parça et ile sallanıyordu kolu.Teğmen Saib, bu yiğidin ısrarına dayamadı ve kesti. Olayın etkisiyle geçmiş olsun cümleleri daha ağızından dökülmeden Ali Çavuş vatan sağ olsun diyerek tek koluyla arkadaşlarına katılmak için cepheden fırladı gitti.

Çanakkale, yokluklar içinde bir vatan müdafaasının bir milleti nasıl şahlandıracığının eşsiz ispatıydı.Erat için elbise yoktu.Birliklerin büyük bir bölümü kaputsuzdu.Yalın ayak yürüyenler vardı.Eratın çoğu yarı çıplak ve açtı.Taş toprak üzerinde ve birkaç saat uyuyorlar çamurlu suları içiyorlardı.Yiyebildikleri ancak bulabildikleriydi.At arabaları sıhhiye aracı yapılmış , düşmanı kandırmak için soba borularından top yapılmıştı.Ve yıkılan evlerden veya terk edilen köylerden sağlanan kerestelerle sığınaklar çatılmıştı.O dönem **Anafartalar Komutanı olan Albay Mustafa Kemal** çarpışan yiğit Türk askerinin ruh dünyasını ve kahramanlığını anlatmak için Bombasırtı olayını örnek gösteriyordu:

"Karşılıklı siperler arasındaki mesafe 8 metre, yani ölüm muhakkak. Birinci siperdekilerin hiç birisi kurtulamamacasına hepsi düşüyor. İkinci siperdekiler yıldırım gibi onların yerine gidiyor. Fakat ne kadar imrenilecek bir soğukkanlılık ve tevekkülle biliyor musunuz? Öleni görüyor, üç dakikaya kadar öleceğini biliyor ama en ufak bir çekinme bile göstermiyor. Sarsılmak yok. Okuma bilenler Kur'an-ı Kerim okuyor ve cennete girmeye hazırlanıyor. Bilmeyenler kelime-i şahadet çekerek yürüyordu. İşte bu Türk askerindeki ruh kuvvetini gösteren hayret ve tebrike değer bir örnektir. Emin olmalısınız ki Çanakkale muharebelerini kazandıran bu yüksek ruhtur."

Savaş bütün şiddetiyle sürüyordu. Anadolu'nun bıyıkları yeni terlemiş çocuk yaştaki gençleri kanlarının son damlasına kadar vatani savunuyorlardı.Ölüyor, düşmana bir karış adım attırmıyorlardı. Her yerde şehitlerin naaşı vardı. Gün boyu süren çatışmaların ardından gece cenazelerin toplanması için çatışmalara ara veriliyor ama vakit yetmiyordu. Yetiştirilebilenler hastanelere kaldırılıyordu. Yaralıların çokluğundan sahra hastanesindeki doktorlar sadece yaşayabilecek yaralılara bakıyordu. Hiç durmadan taşınan yaralıların birçoğu için yapılabilecek hiçbir şey yoktu. Günlerdir yaralılarla uğraşan uykusuz ve yorgun doktorlar ancak yaralıların yaralarını sarabiliyor, ümit kesilenler içinse yalnızca gözyaşı döküyor ve dua ediyorlardı.

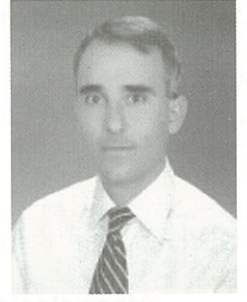
Savaşın kokusu her yeri sarmıştı. Hastanenin en yoğun olduğu anda orta yaşlı, yorgun ve gözü yaşlı bir doktorun önüne gencecik bir vatan evladını yatırdılar. Erin vücudu parça parçaydı. Ortalık bir anda kan gölüne dönüverdi. Doktor, babacan ve ağlamaklı bir sesle sihiyecilere: "Kaldırın bu çocuğu." dedi. Tam arkasını dönmek üzereydi. Yüzü tanınmaz haldeki genç asker, kan kırmızısı dudaklarını zorlukla açarak : "Baba" diyebildi. Doktor, döndü baktı. Sedyenin üzerindeki kanlar içerisinde yatan kendi oğluydu. Sarıldı, öptü oğlunu . Sıktı yumruklarını ve hiçkırıklarını tutarak: "Bu benim oğlum gölge bir yere kaldırın." dedi. Masanın üzerine çoktan yaralı bir vatan evladını yatırmışlardı bile. O da doktorun oğlundan farklı değildi. Doktor baba onunla meşgul olmaya başladı. Sırada daha pek çok Mehmet beklemekteydi. Doktor ancak ertesi gün oğluyla ilgilenebilecek vakit buldu. Ama oğlu şehit olmuş ve çoktan gölge bir yere gömülmüştü.

Trablusgarp'ta, Sarıkamış'ta, Balkanlarda, Kurtuluş Şavaşın'da, Kore'de, Kıbrıs'ta ve terör örgütlerince kahpece şehit edilen binlerce asker, polis ve öğretmenimiz... Hepsinin ruhları şad olsun ! Ey vatan kahramanları ! Sizleri asla unutmayacağız , bizler var oldukça bu şanlı gururu yaşayacak , geleceğe ulaştıracacağız !

MİLLÎ KÜLTÜRÜMÜZDE

“MART DOKUZU”

Selami DURAN
Felsefe Grubu Öğrt.

Farsça "yeni gün" anlamına gelen Nevruz ,tarihî ve sosyal açıdan önemli millî bayramlarımızdan birisidir. "Sultan Nevruz", "Mart Dokuzu" "Mart Bozumu" gibi değişik adlarla Anadolu'da ve diğer Türk coğrafyalarında benzer etkinliklerle kutlanan Nevruz, on iki hayvanlı Türk takviminde yılbaşı olarak kabul edilen güne rastlamaktadır. Baharın başlangıcı, doğanın ve ruhların uyanışı olarak da düşünülen 21 Mart, aynı zamanda Ergenekon'dan çıkış günü olarak Türk tarihinde farklı bir anlam taşımaktadır. Bütün Türk tarihi içerisinde, her dönemde nevrüz geleneğinin izlerini sürebilmekteyiz. Türk coğrafyasında yaşayan bütün halklar tarafından da kutlanan nevrüzün bir Türk bayramı olduğu tarihî kayıtlarla da su götürmez bir gerçektir.

Cumhuriyetin ilk yıllarında resmî olarak kutlanan nevrüz ,zaman içerisinde geri plana itilen geleneklerimizden birisi olmuştur.90'lı yıllarda terörist gruplarca sahiplenilerek,farklı amaçlara alet edilmek istenen Nevruz kutlamalarına bir süre ara verilmiş, son yıllarda asıl amacı doğrultusunda bir Türk geleneği olarak tekrar kutlamaya başlamıştır.

Bütün Türk dünyasında ve komşu toplumlarda coşkulu törenler ve yöresel geleneklerle Nevruz kutlamaları yapılmaktadır.

Kırgız Türklerinde Nevruz gününün, Mart ayında olduğu ve yeni yılın ilk günü anlamına geldiği ifade edilir. Bu günde "Nouruz Köcö " denilen özel bir yemek yaparlar. "Köcö", darı yarması veya bulgur konulmak suretiyle yapılan bir nevi tirittir.

Kazak Türkleri de Kırgız Türklerinin yaptığı aş pişirirler. Ayrıca Nevruz törenlerinde mevlit okuturlar.O gün evler baştan başa temizlenir, yeni elbiseler giyilir. Nevruz törenleri sırasında evlerin duvarlarına veya çeşitli eşyaların üzerine kil kaplar atılarak parçalanır, ateş üzerinden atlanır,çadırlar kurulup sofralar açılır.

Özbekistan'ın Semerkant, Buhara, Andican taraflarında Nevruz günü başlayan törenler bir hafta kadar devam eder. Halk, bu törenlerde çadır çadır gezerek birbirlerinin bayramını kutlar. Bu ziyaretlerde ikram edilen yemek "aş" adı verilen pilavdır. Köpkarı, güreş, at yarışları, horoz dövüşleri gibi gösteriler düzenlenir.

Tacikistan'da Nevruz, mart ayının başından, 21 Mart gününe kadar baharın gelişini ve tabiatın canlanmasını karşılamak amacıyla kutlanır. Nevruz'da yenilen "ş" harfi ile başlayan yedi yiyecekte süt, temizliği; tatlı, yaşama sevincini; şeker, serinlik ve dinlenmeyi; mum, ateşe tapınmayı; tarak, kadının güzelliğini temsil eder. İslâmî geleneklere göre "ş" ile başlayan yedi nesne bunların yerini almıştır.

Afganistan'da Nevruz, Türkler arasında doğum günü olarak kutlanır. Bugün herkes en yeni elbiselerini giyerler, kabir ve akraba ziyaretleri yapılır, güreş tutulur ve oğlak oyunu oynanır. İnsanlar arasındaki dargınlıkların kaldırılmasına çalışılır. Yeni yıla nasıl başlanırsa, yılın öyle geçeceğine inanılır.

Türkmenistan'da Nevruz Bayramı'nda halk gününü ülkemizdeki dini bayramlara benzer bir şekilde geçirmekte, karşılıklı ev ziyaretleri yapılmakta, tebrik mesajları gönderilmektedir. Nevruz kutlamaları basın yayın organlarında geniş bir şekilde yer almaktadır.

Azerbaycan'da her yıl Mart'ın 21-23'ünde, Nevruz Bayramı büyük törenlerle kutlanır. Mezarlık ziyareti yapılır. Bu ziyaretlerde hazırlanan helva, pilav ve diğer yiyecekler fakirlere dağıtılır. "Gapı Pusma", "Suya Yüzük Atma", "Su Başı", "Baca Baca" adetlerinde uzun yılların gelenekleri çeşitli motif ve oyunlarla sürdürülür. Semeni göğertilir yani tohum çimlendirilir.

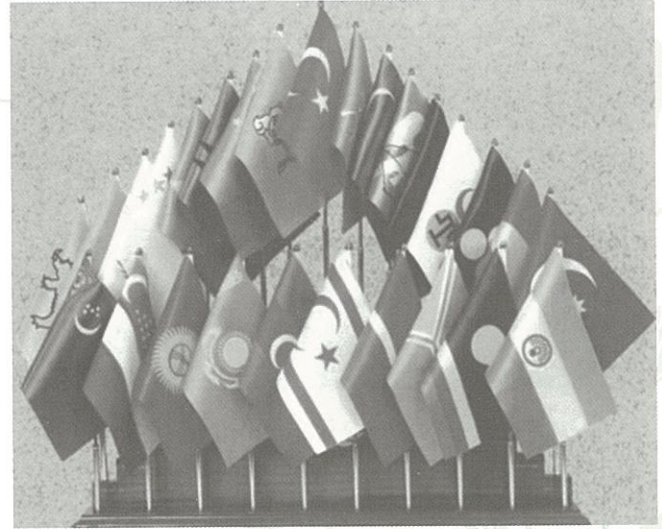
Nevruz; Karapapaklarda Nevruz, Kırım Türklerinde "Navrez", "Gündönümü"; Batı Trakya Türkleri'nde "Mevris", Makedonya ve Kosova Türkleri'nde "Sultanı Navruz", Gagauzlarda "İlkyaz Bayramı" adıyla yukarıda bahsettiğimiz ortak coşku ve geleneklerle kutlanmaktadır.

Çok geniş coğrafyaya yayılmış olan topluluklarda Nevruz törenlerinde genellikle şu oyunların değişmeden devam ettiği gözlenir: Gökböri oyunu -Türkistan'da oynanan millî oyunların başında yer alan bu oyuna "gökböri, köpkâri, oğlak/ulak, buzkaşı, kökpar, kükbar" gibi isimler de verilir-, at yarışları, cirit oyunu, kılıç sallama, yamba kapma, güreş, at üzerinde güç gösterisi, sinsin oyunu, huntı oyunu. Bu oyunlar genellikle spora dayalıdır.

Nevruz Bayramında mahallî eğlencelere de yer verilir. Gençler aralarında mâni ve şiir söyleyerek yarışır. Bunlardan bazıları: halay oyunu, yaşıl yarpag, gızılgül, hahışta, benövşe, bahtiyar ve atışmalardır.

Ortak bir geçmişe sahip, gelecekle ilgili ortak ülküleri paylaşan, ortak bir kültürü yaşama ve yaşatma azminin adına "millet" diyoruz. Millet olarak varolabilmek bütün bu ortaklıkları yaşatmakla, çoğaltmakla mümkündür. Bayramlar insanları aynı duygu sarmalında toplayarak bu birlik ruhunun zirvesine ulaştıran günlerdir. Milletleşme sürecinde özel günler icat etme derdinde ve gayretinde olan toplumlara karşın bizim sahip olduğumuz değerleri ve gelenekleri yaşatma noktasında bir kez daha düşünmemiz gerektiğini hatırlatmak istiyorum.

"Bilelim ki kendi benliğine sahip olamayan milletler başka milletlerin şikâridir (avidir)." diyen Ulu Önder'in uyarısını dikkate almak zorundayız. Milletçe varlığımızı devam ettirebilmenin asıl yolu değerlerimize, geleneklerimize, inancımıza kısacası bizi biz

yapan "millî kültürümüze" sahip çıkmakla mümkün olacaktır.

Nevruz, en eski Türk geleneklerinden biri olarak bizim hem Anadolu'da birliğimizin inşası ve devamının bir vesilesi hem de koca Türk dünyası ile kültürel bağımızın bir aracı vazifesini görecektir. Bu gün şu gerçeği bilmeliyiz ki siyasî sınırlarımızın ötesinde 21 Mart günü bizimle aynı heyecanı paylaşan koskoca bir Türk dünyası vardır ve hiç bir modern vasıta bu birlikteliği Nevruz kadar yaşatabilecek güce sahip değildir...

Bu duygularla bayramınızı kutlar, uzun kış mevsiminin ardından dirilen, renklenen doğa gibi ruhlarınızın ve kalplerinizin sevgi ve mutluluk duygularıyla dirilip canlanmasını

27 MAYIS 1915

SEVK VE İSKAN KARARININ

ÇIKARTILMASI VE UYGULANMASI

Vehbi KIVANÇ
Tarih Öğretmeni

Ermenilerin binlerce Türk'ün canına mal olan isyan ve katliamları karşısında Osmanlı hükümetinin ortaya koyduğu sakin ve sağduyulu tavır belgeleriyle sabittir. Ancak terör hareketleri bir türlü durmak bilmeyince hükümet, ülkenin çeşitli bölgelerinde yaşayan Ermenileri savaş bölgelerinden uzak, yeni yerleşim merkezlerine götürmek zorunda kalmıştır. Kafkas, İran ve Sina cephelerinde güvenlik hattını oluşturan bölgelerdeki Ermenilerin yerlerinin değiştirilmesi onları imha etmek değil devlet güvenliğini sağlamak, onları korumak amacı gütmüştür ve bu yer değiştirme dünyanın en başarılı yer değiştirmesidir. Yer değiştirme kararı bütün Ermenilere uygulanmamıştır. Osmanlı ordusunda subay ve sıhhiye sınıflarında hizmet gören Ermeniler ile Osmanlı Bankası şubelerinde ve bazı konsolosluklarda çalışan Ermeniler devlete sadık kaldıkları sürece göçe tabi tutulmamışlardır. Öte yandan hasta, özürlü, sakat ve yaşlılar ile yetim çocuklar ve dul kadınlar da sevke tabi tutulmamış; köylerde koruma altına alınmış, ihtiyaçları karşılanmıştır. Bu tablo Osmanlı Devleti'nin yer değiştirme konusundaki iyi niyeti göstermesi bakımından oldukça önemlidir.

27 Mayıs 1915 tarihli yer değiştirme kanunu ve bu kanuna dayalı olarak çıkarılan emirler çerçevesinde Erzurum, Van, Bitlis vilayetlerinden çıkarılan Ermeniler Musul'un güney kısmı, Zor ve Urfa sancağına; Adana, Halep, Maraş civarındaki Ermeniler ise Suriye'nin doğu kısmı ile Halep'in doğusuna ve güneydoğusuna nakledilmişlerdir. Bu arada Ermenilerin sıkça dile getirdiği gibi yer değiştirme sırasında bir buçuk milyon Ermeni ölmemiştir. Osmanlı istatistiklerinde I. Dünya Savaşı döneminde Osmanlı topraklarında yaşayan Ermenilerin nüfusunun en fazla bir milyon iki yüz elli bin civarında olduğu görülmektedir. Ne kadar Ermeni'nin yer değiştirme uygulaması çerçevesinde buldukları yerden çıkarıldığı ne kadarının sağ salim yeni yerleşim bölgelerine ulaştığı da belgeleriyle ortadadır. Osmanlı Devleti'nin son nüfus istatistiği 1914 yılında yapılmıştır. Buna göre Ermeni nüfusu 1.611.619'dur. Yer değiştirmeye tabi tutulmayan nüfus 82.880'i İstanbul'da, 60.119'u Bursa'da, 4.548'i Kütahya sancağı ve 20.237'si Aydın vilayetinde olmak üzere 167.778'dir. Ermenilerin yer değiştirme uygulaması büyük bir disiplin içinde yapılmıştır. 9 Haziran 1915 - 8 Şubat 1916 tarihleri arasında Adana, Ankara, Eskişehir, Halep, Kayseri, Elazığ, Sivas, Trabzon, Yozgat, Kütahya ve Birecik'ten toplam 391.040 kişi yerleştirilecekleri bölgelere sevk edilmiş ve bunlardan 356.084'ü yerleşim bölgelerine ulaşmıştır. Geriye kalan 35 bin civarındaki rakama Halep'teki Ermeni nüfusu dahil edilmemiştir.

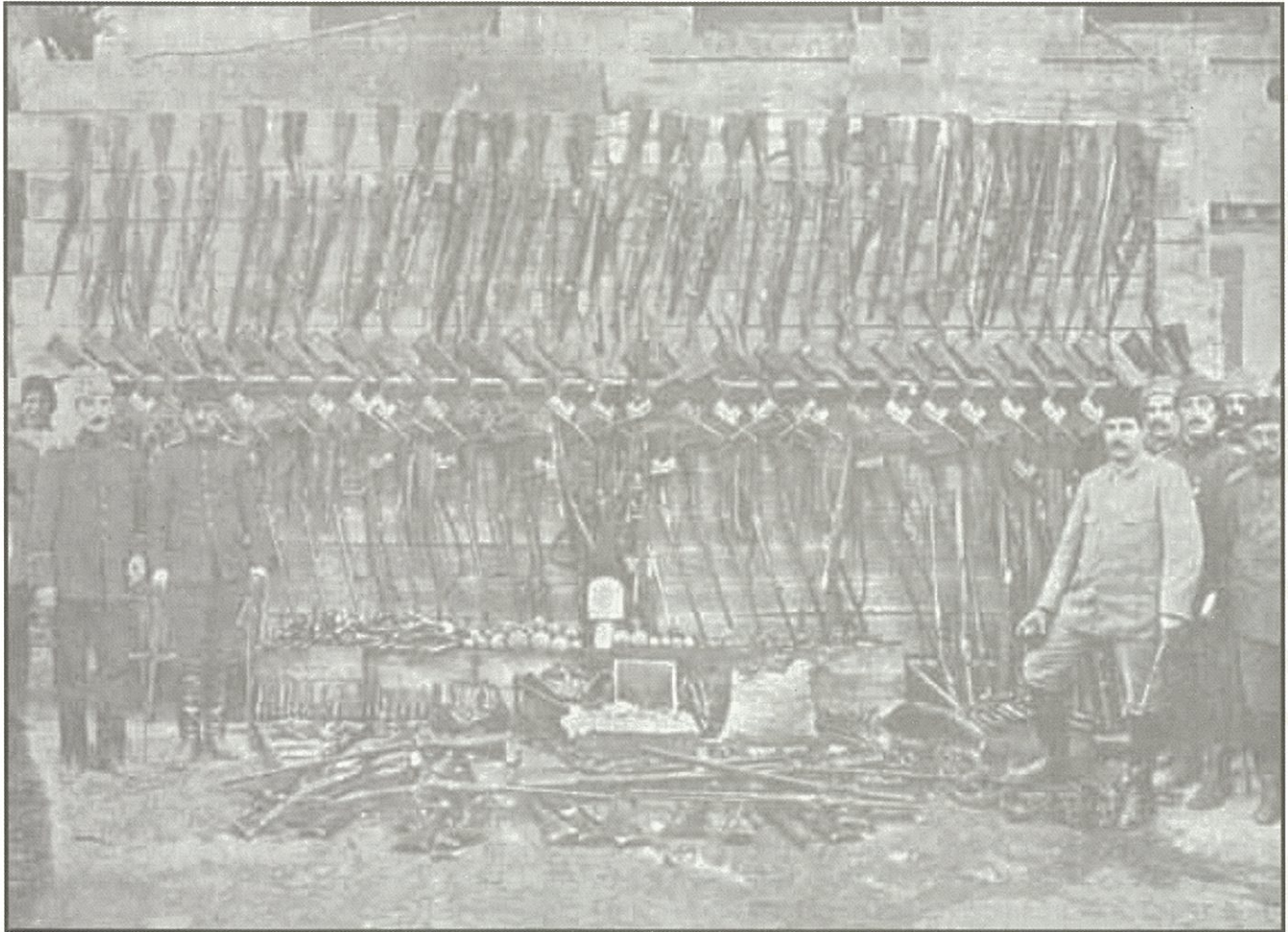
Göç edenlerin bir kısmı, bu kabilelerin geçtiği yerlerdeki yerli halk ya da Urban'in komutasındaki Ermeni çeteler tarafından öldürülmüştür. Ancak bu rakamlar kesin olarak bilinmemektedir. Bir kısım Ermeni de Anadolu'nun çeşitli bölgelerine dağılarak yerleşmiştir. Böylece yer değiştirme sırasında sözde soykırım maksadıyla Osmanlı ordusu tarafından öldürülen bir tek Ermeni dahi yoktur. Ayrıca Anadolu'nun ve Rumeli'nin çeşitli bölgelerinden yer değiştirmeye tabi tutulan Ermenilerin sayıları ile yeni yerleşim merkezlerine ulaşanların sayılarının birbirini tutması, yer değiştirme sırasında herhangi bir katliam olayının olmadığını da ispat etmektedir.

Öte yandan Osmanlı Devleti yer değiştirme uygulamasına tabi tuttuğu Ermenilerin nakli sırasında ağır şartlarına rağmen olağanüstü gayret göstermiş, bu gayret yabancı diplomatlarca da tespit edilmiştir.

Burada dikkat edilmesi gereken en önemli hususlardan biri de tabii ki sevk edilen Ermenilerin güvenliği konusudur. Sevk sırasında alınan tedbirler özetlenecek olursa :Yolculuk sırasında Ermenilerin rahat ettirilmeleri ve emniyetleri sağlanmıştır.Yerleşebilmeleri için kredi tahsis edilmiştir.Gebe kadınlar , hastalar, sakatlar ve onlara bakacaklar sevk dışı bırakılmıştır.Yollarda yardım amacıyla işe merkezleri kurulmuştur.Taşınır ve taşınmaz malları için yönetmelik ilan edilip malları güvence altına alınmıştır. Mahallî yöneticiler her türlü durumdan sorumlu tutulmuş, ihmali olanlar cezalandırılmıştır. Sevk mıntıklarına devamlı müfettişler gönderilmiştir.

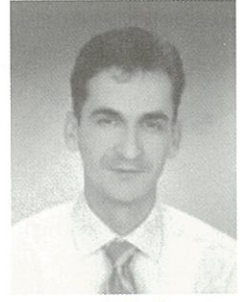
Hükümet, göçmenlerin işesi ve korunmasına yönelik büyük harcamalar yapmıştır. Uygulamaya ait belgelerde hangi il ve ilçelerde hastane kurulduğu, Ermeni çocuklarından yetim kalanlar için hangi binanın ayrıldığına dair detaylı bilgiler verilmektedir. Şayet Osmanlı Devleti, Ermeni tebaasından kurtulmak isteseydi bunu savaş koşulları altında rahatlıkla yapabilirdi. Ancak böyle olmamış , yeni bölgelere yerleştirilen Ermeniler sağ salim hayatlarını devam ettirirken Rus ordusu saflarında Türklere karşı çarpışan Ermeniler savaş şartları gereği ölmüşlerdir .Görüldüğü gibi yer değiştirme uygulaması genelde başarılı bir sevk ve iskan hareketi olarak gerçekleşmiştir.

27 Mayıs 1915 sevk ve iskan (tehcir) tarihi ise 24 Nisan tarihi nedir? Tabii ki de 24 Nisan ,Ermeni çete elebaşlarının yakalanma yıldönümüdür.

Ermeni çetelerinden ele geçirilen silahlar.

KAŞGARLI MAHMUT VE DİVANU LÛGATİ'T-TÜRK

Metin TOSUN
Türk Edebiyatı / Dil ve Anlatım Öğr.

**“ Bu kitap değil, Türkistan ülkesidir... Türkistan değil bütün cihandır.
Türklük, Türk dili bu kitap sayesinde başka bir parlaklık kazanacak.” (Ali Emirî
Efendi)**

“Türk'ün, Türkmen'in, Oğuz'un, Çigil'in, Yağma'nın ve Kırgız'ın lisanlarını ve kafiyelerini tamamiyle zihnimde nakşettim. Bu hususta o kadar ileri gittim ki her taifenin lehçesi bende en mükemmel suretle elde edilmiş oldu. Türk diliyle Arap dilinin at başı beraber yürüdükleri bilinsin diye Halil'in Kitabü'l-Ayn'ında yaptığı gibi kullanılan kelimelerle terk edilen kelimeleri bir arada yazmak ara sıra yüreğime doğar dururdu. Kitaba, Türklerin görgü ve bilgilerini göstermek amacıyla söyledikleri şiiirlerden serpiştirdim. Ak ve kara günlerinde, yüksek düşüncelerle söylenmiş olan savlarını da aldım. Türklerde güzellik, sevimlilik, edep, tatlılık, büyükleri ağırlamak, sadelik, sözünü yerine getirmek, yiğitlik, mertlik, öğünmemek gibi sayısız faziletler görülmektedir. Bana sonsuz bir ün, bitmez tükenmez bir azık olsun diye şu kitabımı Tanrı'ya sığınarak “Divanu Lûgati't-Türk - Türk Dillerinin Kamusu –“ adını vererek yazdım.”(Divanu Lûgati't Türk Ön Sözünden)

Tam adı Mahmud bin Hüseyin bin Muhammet olan Kaşgarlı Mahmut, 11.yy.ın ikinci yarısında yaşadı. Türk dil bilgini, ansiklopedici ve yazardır. Elimizde hayatına ilişkin ayrıntılı bilgi yoktur. İlk Türk-İslam devletini kurmuş

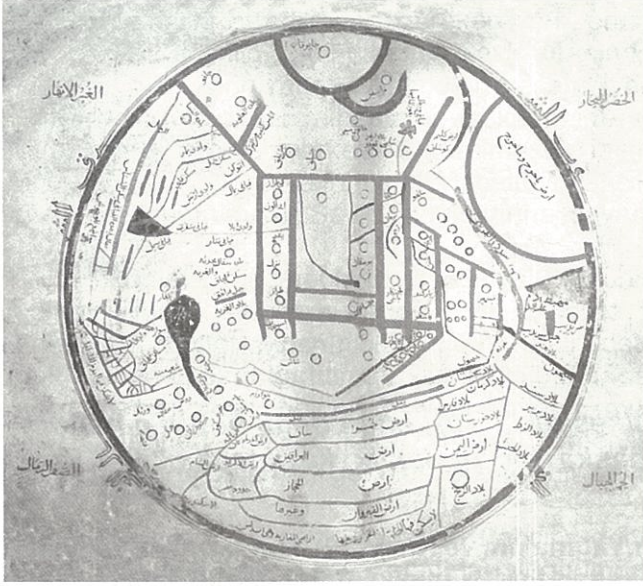

Karahanlılar soyundan Barsganlı Hüseyin'in oğludur. Kaşgar'ın önemli bir bilim ve kültür merkezi olduğu dönemde yetişti. Medrese öğrenimi gördü ve döneminin bütün klasik bilimlerini öğrendi. Daha sonraları Bağdat'a yerleşti. Bu arada birçok Türk şehrini gezip dolaştı Kaşgarlı Mahmut Türklerin çeşitli gelenek ve göreneklerini yerinde inceledi. Kaşgarlı Mahmut, Arapça ve Farsçanın yanı sıra Türkçenin Hakaniye, Oğuz, Kıpçak, Argu, Çigil, Kençek ve Uygur ağızlarını da öğrendi.

Bağdat'ta 1072 yılı Ocak ayında yazmaya başladığı Divanu Lûgati't Türk adlı eserini 10 Şubat 1074'te tamamladı. Sözlüğünü Abbasi halifelerinden El Muktedibillah'a sundu. “Türk dilinin karşılaştırmalı sözlüğü” anlamına gelen bu eser sadece bir sözlük değildi. İslamlık öncesi Türk edebiyatını, tarihini, coğrafyasını,

folklorunu, mitolojisini aydınlatan bir ansiklopedidir. 11.yy. hemen bütün İslam ülkelerinde Türklerin egemen olduğu bir dönemdi. Türk sözcüğünün “kuvvet, güç, kudret” anlamına geldiğini bize ilk bildiren odur.

“Yüce Tanrı'nın devlet güneşini Türk burçlarında doğdurmuş olduğunu ve onların yurtları üzerinde dünyanın bütün dairelerini döndürmüş olduğunu gördüm.Tanrı onlara Türk adını verdi ve onları yeryüzüne ilbay kıldı. Zamanınım hakanlarını onlardan çıkardı. Dünya milletlerinin idare dizginini onların eline verdi. Onları herkese üstün eyledi. Kendilerini hak üzre kuvvetlendirdi. Onlarla birlikte çalışanı , onlardan yana olanı aziz kıldı ve Türkler yüzünden onları dileklerine erişirdi. Bu kimseleri kötülerin şerrinden korudu. Derdini dinletebilmek ve Türklerin gönlünü almak için onların dilleriyle konuşmaktan başka çare yoktu. Bir Türk'ü gördükleri zaman halk onun için şöyle der : “Ululuk buna özgüdür.” ”(Divanu Lûgati't Türk Ön Sözünden)

Kaşgarlı Mahmut eserinin giriş bölümünde Türklerin ve dillerinin önemini, kültür ve uygarlıklarını gururla belirtir. Ardından Türkçe sözcükleri sıralayıp Arapça açıklamalarla birlikte derlediği sagu, sav, yır, koşuk gibi örnekleri verir. Bu arada 11.yy.da Türklerin yaşayışları , adları, töreleri ve kültürleri üzerine bilgiler de aktarır. Dil bilimi, şiveler,tarih, coğrafya, on iki hayvanlı eski Türk takvimi ,tıp , baytarlık , şifalı otlar, ilaçlar, edebiyat, sanat ,yönetim, askerlik , hukuk , giyim , süslenme , çocuk oyunları ,yemek konuları en önde gelenlerdir.Sözlü geleneğe bağlı Anonim Halk Edebiyatının düz yazı türlerinden biri olan atasözünün en eski örnekleri olan savlara Divanı Lûgati't Türk'te rastlarız. Eserde yer alan 274 atasözü bugün de Anadolu'nun çeşitli yörelerinde hala yaşamaktadır. Ayrıca eserde Türklerin yaşadığı yerleri gösteren bir de harita yer almaktadır.

Kültür ve uygarlık tarihimizin temel taşlarından olan Divanu Lûgati't Türk'ün bugün elimizde İstanbul'daki Millet Kütüphanesinde olan tek bir yazma nüshası vardır ve bu tek nüshası da bir şans eseri kaybolmaktan kurtarılabildiği. Kilisli Rifat'ın anlattığına göre Meşrutiyet'in ilk yıllarında ve Emrullah Efendi'nin Maarif Nazırlığı ettiği sıralarda eski Maliye Nazırlarından Nazif Paşa'nın akrabası olan bir hanım günlerin birinde Sahaflar Çarşısı'na satılık bir kitap getirmiş ; kitapçı Burhan Efendi de bunu satmak üzere Maarif Nezareti'ne götürmüştür. Ne var ki Maarif Nezareti kitap için istenen 30 lirayı çok gördüğü için kitabı almaktan vazgeçmiştir. İşte tam da o günlerde, ömrünü ve servetini kitaplara adayan, haftada birkaç kez Sahaflar Çarşısı'na uğrayıp, kitapçıları tek tek dolaşarak yeni bir şey olup olmadığını sormayı alışkanlık edinen Ali Emirî Efendi, kitapçı Burhan Bey'in dükkânına uğrar. Ali Emirî Efendi yeni bir şey olup olmadığını sorunca, Burhan Bey “Bir kitap var ama sahibi otuz lira istiyor.” diyerek olanı biteni anlatır. Eline aldığı kitabın adını okuduğu anda Ali Emirî Efendi, bayılacak gibi olur... Dünyada eşi benzeri olmayan, Türk dilinin en değerli eseri Divanu Lûgati't-Türk'tür elindeki kitap... Eserin değerini anlayan Ali Emirî Efendi kitabı 30 liraya satın alır. Ancak, bundan sonra da Ali Emirî Efendi, herkese bu eserin öneminden bahsettiği halde kaybolur korkusu ile kitabı kimselere göstermez olmuştur. Onu görmek isteyip de göremeyenler arasında devrin ünlü sosyologu ve fikir adamı Ziya Gökalp de vardır.

Sonraki yıllarda harcanan uzun çabalar ve Sadrazam Talat Paşa'nın araya girmesi ile bu değerli eser Maarif Nezareti'ne devredilir ve Kilisli Rifat Bey'in denetimi altında 1915-1917 yılları arasında üç cilt halinde bastırılır.Eserin Besim Atalay tarafından yapılan Türkçeye çevirisi ise Türk Dil Kurumu tarafından yayımlanmıştır.

VATAN SAĞOLSUN !

VATAN SAĞOLSUN !

VATAN SAĞOLSUN !

Siz üşümek nedir bilir misiniz ?
Donarcasına , ölüm aklına bile gelmeden üşümek
ve yürümek. Gözlerinden akan iki damla yaş ısıtır
soğuktan çatlayan dudaklarını. Ellerini
hissetmezsin, uykun gelir ağır ağır. Vatan uğruna
sağır bir cesaret dolar gözlerine. Hasretini karlı
yollarda ezerken üşüyen adımlarla , umutlarınla
ısıtırsın içini.

Vatan uğruna , toprak uğruna vazgeçtiğin
hayallerin güçlendirir güneşin alevini. Düşmanın bir
insan değil soğuktan titreyen tepelerdir artık.
Onlara doğrulan kin dolu bakışlar korkutur buz
kesen umutları. Zamanı durduran zemheriye inat
bir isyan duyarsın adımlarında. Ama asla
durmazsın donarak öleceğini bilsen de. Beyaz
karlar üstünde yan yana uyuduğun arkadaşını buz
kesmiş olarak bulmak güçlendirir soğuğa olan
başkaldırını. Cebinde taşıdığın ucu yanık mektup
aydınlatır puslu geceyi. Üşümeye alışmış bir hale
geldiğini zannedersin. Ama yavaş yavaş uykun
gelir yine. Konuşamayacak kadar üşürsün. Göz
kapakların ağırlaşır cesaretine inat. Ve bir damla
yaş süzülür utangaç yanaklarına . Bir Sarıkamış
türküsü duyulur uzaklardan . Isınmak için yakılan
giysiler ölen arkadaşlarımıza aittir. Soğuktan
elerimize yapışan tüfekler anlatır feryatlarımızı.
Artık başımız dik bir şekilde şehadet bayrağını
göğüsleme vakti gelmiştir. Bu yüce görevi
şehitlikle onurlandırmanın gururuyla güneşe doğru
koşma vaktidir. Sarıkamış tepelerinde donan
ellerimi, avucuma yüreğimi alarak ısıtıyorum. Ben
bu destanı kanımla değil ama dökülürken donan
göz yaşlarımla yazan bir şehidim .

Vatansızlara inat vatan sağ olsun...

Taner SEVİM
12-İ

HELÂLDİ

Zordu herkes için,
Düşman yurdu işgal etmişti
Savaş gerekti
Kansa, kanlarımız sonuna kadar
Helâldi.

Zordu savaşmak,
Büyük fedakârlıklar gösterildi,
Boram boram kokan Anadolu'ya
Savaşsa, savaş
Helâldi.

Babalar, oğullar savaşa gitti
Analar, arkalarından dua etti
Durmadı, o anaların gözlerinin yaşları
Anaların hakları evlatlarına
Helâldi.

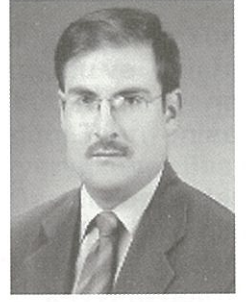
Bu yurt arınacaktı düşmandan,
Gerekti vatansever insan,
Zor da olsa savaşmak,
Bu canımız vatanımıza
Helâldi.

Aygül KOCA
11-H

GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE KAYSERİ LİSESİNDE İZCİLİK

İzcilik öğrenilmez, yaşanır. (Baden POWELL)

Adem GÜLHAN
Din Kült. ve Ahlak Bil. Öğrt. (İzci Lideri)

(Kayseri Lisesinde Erciyes İzci Oymağı adı altında bir faaliyetten)

İzcilik ; geleceğimizin teminatı olan çocuk ve gençlerimizi Atatürk ilke ve inkılapları doğrultusunda Türk Milli Eğitim Temel Kanununa, uygun olarak vatanını milletini seven, başkalarına karşı saygılı, yapıcı, yaratıcı yeteneklere sahip, çalışkan, becerikli, Cumhuriyeti benimsemiş, milliyet, dil, din, cinsiyet ayırımı olmaksızın herkese açık, politik olmayan, üniformalı, uluslar arası bir eğitim çalışmasıdır. İzcilik kısaca "İYİ İNSAN, İYİ VATANDAŞ" yetiştirmektir.

İzcilik çocuk ve genci tam anlamıyla topluma yararlı, insanları seven, onlara yardım eden, doğayı ve çevreyi koruyan, vatanına yararlı iyi bir insan olarak yetiştirme sanatıdır. İzcilik çalışmalarının amacı bu etkinliklere katılan çocuk ve gencin :

- 1-Yurduna ve milletine, Atatürk ilkelerine bağlı, bütün insanlara karşı dürüst ve iyi duygulu,
- 2-İyi karakterli, toplum içinde yapıcı ruha sahip,
- 3-Kanun, nizam, talimat ve emirlere uygun saygılı, disiplinli,
- 4-Düzenli, toplum ve çevre kalkınmasına hizmet eden,
- 5-Kendisi için gerekli el becerilerine sahip,
- 6-Kendine güvenen, sorumluluk almaya hazır, sağlıklı ve olumlu düşünen,
- 7-Doğa ve kültür eserlerini seven ve koruyan bir yurttaş olarak yetiştirmektedir.

İzcilik, izcilik çalışmaları içindeki tüm etkinlikleri belirleyen bazı prensiplere dayanmaktadır. Bu prensipler "Dünya İzcilik Bürosunca" belirlenmiştir. Şöyle ki :

- 1-Tanrıya vatana karşı görevler.
- 2-Başkalarına karşı görevler.
- 3-Kendisine karşı görevler.
- 4-İzci andı ve türesine bağlılık.

İzcilik fikrini ilk ortaya atan İngiliz Generali Lord Baden Powel 1907 yılında ilk kamp denemesini Brow Sea adasında kenar mahalle çocuklarından oluşturduğu yirmi dört kişi ile yaptı ve bu çalışmalarında başarılı oldu. 1908 yılında "Erkek Çocuklar İçin İzcilik" kitabını yazdı.

Türkiye'de izcilik teşkilatı ilk defa 1912'de kuruldu. 24 Nisan 1914'te ilk izcilik kursu açıldı. 16 oymakbaşı bu kurstan mezun oldu. 1915–1916 yıllarında M.Kemal Atatürk, izciliğin yurt savunmasında yararlı olacağına inandığından onun emirleri ile birçok izci oymağı kuruldu ve böylece 1920 yılına kadar gelindi. Cumhuriyetin ilk yıllarında hükümet izcilik işlerinin yürütülmesini görevini Milli Eğitim Bakanlığına verdi. İzcilik teşkilatının korunması için 1926 yılında da bir tamim yayınlandı.

1927 yılı Cumhuriyet Bayramında Türkiye izcileri Ankara'da toplanarak törene katıldı. Ulu Önder Atatürk her konuda olduğu gibi izcilik çalışmalarına da önem vermiştir ve demiştir ki: **“Yurt savunması bakımından bu derece ehemmiyetli olan izcilik ferdi ve milli eğitim bakımından da o nispetle önemlidir.”**

1946'da Erkek İzci Yönetmeliği çıkartıldı. 1950'de ise Türkiye izcileri dünya izcilik bürosuna kabul edildi. 1968'de ise Türkiye İzicileri Yönetmeliği çıkarıldı. Bu yönetmelik hâlâ yürürlüktedir.

Bununla birlikte Milli Eğitim Bakanlığının teşkilatlanması ile ilgili 3797 sayılı kanuna dayanarak 21 Mayıs 1992 gün ve 21230 sayılı resmi gazetede yayınlanan Milli Eğitim Bakanlığı Örgün ve Yaygın Eğitim Kurumları ve İzcilik Yönetmeliğine göre şu andaki izcilik çalışmaları Okulüçi Beden Eğitimi Spor ve İzcilik Dairesi tarafından yürütülmektedir.

Osmanlının son zamanları ve Türkiye Cumhuriyetinin ilk yılları, izcilik çalışmalarının hız kazındığı zaman dilimi olarak karşımıza çıkmaktadır. Kayseri Lisesinin tarihi bir lise olması izcilik faaliyetlerinin yapılmaya başlandığı liselerin başında yer almasına neden olmuştur.Erciye İzci Oymağı adı altında etkinlikler yapılmış ancak en etkin faaliyetlerini 1970'den sonra yerine getirdiğini elimizdeki yıllıktan anlıyoruz. Bu albümdeki resimler ve yapılan faaliyetler, okulumuz izcilik çalışmalarına en önemli kaynak olmaktadır.

2008–2009 eğitim öğretim yılında Kayseri Lisesindeki izcilik faaliyetlerine Atatürk ve Yunus Emre İzci Ocakları ve İl İzci Kurulu koordinesinde devam edilmektedir. Okul Müdürümüz Sayın Ömer GÜVEN'in katkılarıyla izci elbiselerimiz yenilenmiştir. Okul idaresinin destekleri ile gerek okul içi gerekse okul dışında birçok faaliyet başarılı bir şekilde yerine getirilmiştir. Bu çerçevede okulumuz izcileri tarafından gerçekleştirilen faaliyetler şunlardır :

- 28.10.2008 tarihinde Hisarcık vadisi yürüyüşü,
- 28.11.2008 tarihinde Ankara Anıtkabir ziyareti,
- 29.02.2009 tarihinde Erciyes gezisi,
- Kayseri Kızılay Kan Merkezinin başlattığı kan verme kampanyasına izci liderlerinin kan vermesi,
- Okulda atık kağıt toplama kampanyası.
- 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı'nda bayrak çekme.

Kayseri Lisesi İzci Ocakları olarak, geçmişte olduğu gibi bundan sonra da gerek okulumuzda gerekse ilimiz genelinde yapılacak olan faaliyetleri en iyi şekilde gerçekleştirmeyi ve okulumuzun adına yaraşır çalışmaların devamını sağlamayı amaçlamaktayız.

BİR ÖLÜR BİN DOĞARIZ!

Toplanmıştı Çanakkale'de sevdalılar
Sevdanın adı vatandı, sevdanın adı hilâldi, yıldızdı...
Ezelden gelmişti bu sevgi Göktürk'ten, Selçukludan, Osmanlıdan...
Geçilmezdi bu sevgiden, vazgeçilmezdi bu vatandan.

Korkusuzlardı analarımız, kızlarımız ; korkusuzdu bıyığı yeni terlemiş yiğitlerimiz.
Asırlarca cesaretin sınırlarını zorlamış bir ecdattan geliyorlardı.
Düşmez kalkmaz bir Allah'tı düşecektik elbet
Ama bir namerdin ayağına şerefimiz, namusumuz düşmeyecekti.
Bir yağmur tanesi gibi toprağa vatan sağ olsun , diyerek düşecektik

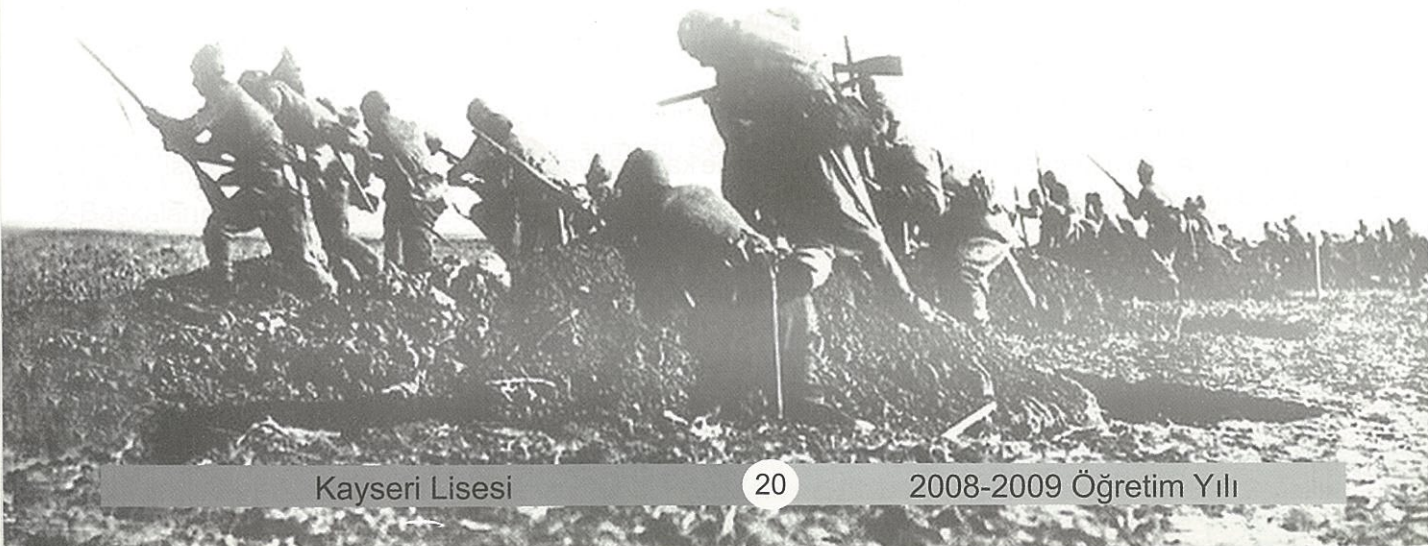
İlmin ışığı hilâlle yıldız olmadan yanmayacaktı,
Olmayacaktı marşımız, andımız olmayacaktı .
Mekteplerinin sınıfları belki de onlarsız kalacaktı,
Koştular Çanakkale'ye tek bir ülkü için, vatan yaşayacaktı.

Geçtiler anadan, geçtiler yârdan,
Önce vatan sonra ana, yâr dediler.
Kırpmadan gözlerini bu vatan için geçtiler candan;
İnmez Türk'ün bayrağı, Çanakkale geçilmez dediler.

Onlar dedi Tanrı kazanacak, biz dedik Allah
1914 Mart'ında inliyordu Çanakkale : Allah Allah!
İman dolu Çanakkale ellerdeki Kurân'larla
Bir Bedir vardı artık Çanakkale'de, olacaktı akıllarda.

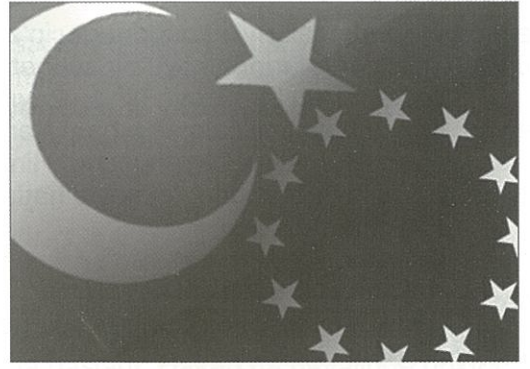
Geçilmeyecekti, geçilmedi Çanakkale.
Eğilmedi başlar, inmedi bayrağımız.
Üstte gök çökmedikçe altta yer delinmedikçe hep biz varız.
Ne mutlu Türk'üm diyene! Bir ölür ,bin doğarız !

REYHAN KOÇ
11-H

HAYALDEN GERÇEĞE DOSTLUK KÖPRÜLERİ

(AB ÖYKÜ YARIŞMASINDA KAYSERİ 1. OLAN HİKAYE)

Kara tahta, tebeşirler, tahtanın üstünde ortada Atatürk posteri, hemen yanında İstiklal Marşı ve Ata'nın Gençliğe Hitabesi asılı. köşede de askılık var. Bir sürü kaban , mont, hırka, atkı, şapka. Panoda öğrencilerin yaptığı resimler sergilenmiş. Sıralar üçerli olarak arka arkaya dizilmiş; duvar kenarı altı, diğerleri tam yedişer sıra. Masanın üzerinde yanlara eğri büğrü sarkmış, saten bir örtü var. Üzerinde susuzluktan kupkuru olmuş, tebeşir tozlarını yutmaktan rengini kaybetmiş yaprakların oluşturduğu bir çiçek. Masanın etrafında bir grup öğrenci hararetle bir şeyler tartışıyorlar. Sırada oturanlardan birisi not tutuyor, birisi açıklığını yatıştırmak için muhtemelen kantinden aldığı simidini yiyor. Tam o esnada kapı açıldı. Sınıfa Sedat Karakoç girmişti.

Sedat Bey Edebiyat öğretmeni idi. Öğrencilerini iyi tanır, onlarla içli dışlı olur, keder ve sevinçlerini paylaşırdı. Hatta çoğunun ailesini tanırdı. Sevgiyi hayatının gayesi yapmış; seviyordu. Her şeyi seviyordu. İnsanları, hayvanları, bitkileri, dağları, taşları, bütün yaratılanları seviyordu. Öğrencilerine de sevgiyle yaklaşıyordu. Sevginin çözemeyeceği hiçbir sorun, açamayacağı hiçbir kapı olmadığına inanıyor; kainat kadar büyüttüğü kalbine, tüm kainatın, hatta daha fazlasının sevgisini sığdırabiliyordu. Uzun boylu, beyaz tenli bir insandı. Saçları siyah , kısa kesilmiş, düzgün taranmıştı. Utülü takım elbise giymiş, ayakkabıları da yeni boyanmış gibiydi. Eliyle öğrencilerine oturmalarını işaret edip, masasına geçti. Sınıf defterini imzaladı. Yüzünde vereceği haberin mutluluğu vardı sanki.

Öğrenciler tahtaya Ders: Türk Dili ve Edebiyatı Konu: ? yazmışlardı. Tebessümle soru işaretini sildi ve yerine "Kompozisyon" "Bir hayal kurun ve hayalinizi yazıya dökün. Sınıflar hatta okullar arası yarışacaksınız. En güzel hayale sahip olan ve hayalini en iyi bir şekilde ifade edenler dereceye girecekler. Ve ödülü açıklıyorum dedi ve sustu. Sınıfta çıt yoktu. Delikanlılıklarıyla sıralara sığmayan o gençler sus pus olmuş , hareketsiz dinliyorlardı. Acaba ödül ne idi?

Sessizliği Semra bozdu.

-Kırtasiye malzemeleridir hocam. Fatih atıldı:

-Bir plaket ve övgü dolu sözler. Ömür boyu sakla artık. Emin:

-Belki de para ödülüdür, tahsilimizde kullanmak için.

Sedat Bey yorumları dinledi. Yüzünde tatlı, sevecen bir gülümseme ile:

-Hiçbiri değil çocuklar, bu seferki çok farklı bir ödül. Her okuldan dereceye giren öğrencilerden on kişilik bir grupla tüm Avrupa gezisi. Öğrencilerde bir anlık sessizlikten sonra sevinç çığlıkları yükseldi.

-Ödül dediğin işte böyle olur. İşte bu, işte bu! Diye ellerini yumruk yapıp havada sallıyordu arka sıralardaki Özgür.

-9-B bu ödülü alır, almalı derken 9-B! 9-B! Tezahüratları doldurdu sınıfı. Sedat Bey:

-Haydi gençler! Göreyim sizi kağıt kaleme sarılın; güzel coşkulu hayaller kurun ve ifade edin.

Dedi. Gözlerini sınıftaki öğrenciler üzerinde gezdirirken:

-Sizlere güveniyorum. Hepinize başarılar dilerim.

Dedi. Emre:

-Öğretmenim; rüyalarımızı yazsak olur mu?

Sedat Bey: - Neden?

Diye sordu. Emre:

-Ben hayallerimi rüyalarım da görüyorum. Dedi. Sınıfta gülüşmelerle karışık uğultu oldu.

Sedat Bey Emre'nin yanına yaklaştı, ellerini omzuna koydu. Babacan bir tavırla:

-Pekala Emre'ciğim; hem rüyalarını hem de hayallerini yaz sen de, dedi ve ekledi:

-Haftaya Türk Dili ve Edebiyatı dersimizde okuyacağız. Emre'nin gözlerinin içi parlıyordu. Yüzü al al olmuştu. Teneffüs ziliyle öğrenciler bahçeye çıkmışlardı. 9-B sınıfı öğrencileri de heyecanlı

heyecanlı konuşmalarıyla koridoru geçip avluya çıkmışlardı. Öğrenciler küçüktü ama hayalleri çok büyüktü. Kendi aralarında koyu bir sohbet başlatmışlardı.

Serkan:-Ben bir füzeye binip,uzayı gezmek istiyorum.Bütün gökyüzünü, evreni. Muhteşem bir şey bu. Kimse hayalimi çalmasın haa! Karışmam sonra.

Uğur: -Ben Atlas Okyanusunu, Hint Okyanusunu hatta Büyük Okyanusu baştan başa geçmek istiyorum. Gemiyle, vapurla, tekneyle hatta mümkün olsa yüzerek...Çocuklar gülüştüler uzun uzun.

-Hiç olur mu?

-Çok zor.

-İmkansız! Sesleri yükseldi. Uğur:

-İnsan isterse diye söze başladı, gerisini getirmede. Sustu. Dalmıştı uzun uzun... Herhalde o şimdi mavi derinliklerdeydi...

Rana: -Ben buluttan bir vasıta istiyorum. Uçak, helikopter değil, bulut olsun. Dünyanın her yerine götürsün beni. Hiç bilmediğim yerlerde, tanımadığım insanları, çocukları göreyim. Susuz Afrika'ya bulutlarımdan yağmur yağdırayım. Oyuncaksız çocuklara oyuncak..

-Ooo! Diye kesti sözünü Tayfun.

-Kısa kesinde aydın havası olsun. Amma attınız be! Esra Tayfun'a öfkeli çıktı.

-Kimsenin hayaline karışmaya hakkın yok Tayfun! Hatırlıyor musunuz Erdal Hoca bize bir hikaye anlatmıştı. Bir öğretmen öğrencilerinden ileride ne olmak istedikleri hakkında bir resim yapmalarını istemiş. Fakir bir öğrenci de kocaman bir çiftlik resmi çizip, onun sahibi olmak istediğini belirtmiş. Öğretmen kabul etmemiş. "Çok uzak bir hayal, gerçekçi olun" diye çocuktan çizdiği resmi değiştirmesini istemiş.Ama çocuk yine aynı resmi getirmiş. Öğretmen sıfır vermiş ama çocuk sonraki yıllarda sahip olduğu büyük çiftliğinin salonuna öğrenciliğinde çizdiği o resmi asmış.

Tayfun dahil bütün öğrenciler susmuştu. Gözlerini bir noktaya sabitlemiş, adeta hayallerini yaşıyorlardı...

Uzaktan onlara kulak misafiri olan günün nöbetçi öğretmeni İhsan Bey onlara yaklaştı. Manalı manalı bakarak:

-Çocuklar hayal etmekten vazgeçmeyin. Her şey hayalle başlar. Sonra azimle çalışmak vardır. Bıkmamak, yılmamak, hep çalışmak, çalışmak, çalışmak...

İhsan Bey çalışmak kelimesine takılmıştı. Kendinden geçmişçesine, diline türkü gibi dolamış, susmuyordu; susamıyordu:

-Hayat boyu çalışmak; "beşikten mezara kadar ", nefesimiz tükenene kadar, gücümüz bitene kadar, çalışmak, çalışmak...Bu kelime almış onu düşünce seline sürüklemişti. Çalışmak; hele bir de imece usulü olsa. Okulda; öğrenci, öğretmen ve veliler; mahallede komşular,şehirde hemşehriler, yurdumda vatandaşlar, dünyamızda tüm insanlar hep beraber çalışsa. İyi, güzel, faydalı olan ne varsa; dostluk, kardeşlik, barış adına...Kendi kendimizle barışık, komşumuzla, şehrimiz, ülkemizle, tüm dünya insanları ile barışık bir hayat için çalışmak. Köprüler kurmak lazım diyordu, barış köprüleri. Avrupa'ya, tüm dünya ülkelerine.Evet köprüler kuracağız ve ilk tuğla da benden. Bu son cümleyi söylerken sesi bayağı gür çıkmıştı. Öğrenciler etrafını sardı. Emre:

-Hocam ne tuğlası, ne yapıyoruz? Nazmiye:

-Kulübe mi, ev mi, yok yok okula kantin galiba? İhsan Öğretmen gülümseyerek ufku seyrederek gibi:

-Evet çocuklar sizin gibi benim de hayalim var. Benim hayalim köprüler kurmak. Birlik, beraberlik, dostluk, dayanışma için tüm insanların harcını kardiğı, imece usulü çalıştığı köprüler...

Emre, Uğur, Tayfun, Buket, Rana, Zehra, Esra, Yasin ve diğerleri hep bir ağızdan:

-Benden de bir tuğla!

-Bir tuğla da benden!

Diye bağrışıyorlardı.

Edebiyat Öğretmeni Sedat Karakoç Bey çok heyecanlıydı. Öğrencilerinin hayallerini merak ediyordu. Şu geçen bir hafta içerisinde neler düşünüp yazmışlardı? Hele de Emre. Hayali ne idi ki rüyalarını da süslüyordu? Sınıfa girdi. Öğrencilerini nazikçe "buyurun " diyerek oturttu. Sınıf defterini imzalayarak derse geçti.

-Evet çocuklar, şimdi ödevlerimizi dinleyeceğiz. Yani hayallerinizi. Kim okumak ister?

Sınıfta bütün parmaklar havadaydı. Gözleri Emre'yi aradı; ama göremedi. Devamsız numaraya dikkat etti, Emre'nindi.

-Rana sen oku!

İsmi duyan Rana heyecanlanmıştı. Kalbi hızlı hızlı atmaya başladı. Yanakları al al

oluvermişti. Kar gibi beyaz yüzünde kırmızı çiçekler açmıştı sanki. Rana'nın minik yüreği şefkat dolu idi, çok hassastı. Kocaman renkli gözleri hep ışıltılıydı. İki yanağında iki gamzesi tebessümünde bile kendini belli ediverirdi. Uzun boylu, zayıf bir kızdı. İnce, titreyen sesiyle yazdığı kompozisyonunu okumaya başladı. Fakir çocuklara gıda, elbise hele hele de oyuncak dağıttığı hayallerini okurken gözlerinin içi gülüyor; sanki anlattıklarını yaşıyordu.

Sedat Bey Rana'yı takdir etti ve arkadaşlarına alkışlattı.

-Hakan seni dinleyelim.

Dedi. Hakan uzun boylu, iri yapılı, kahverengi gözlüydü. Dalgalı saçlarını uzatmayı seviyor, bu yüzden öğretmenlerinden arada uyarılar alıyordu. Saçlarının önünü eliyle düzelterek ayağa kalktı. Saygılı bir şekilde ceketinin düğmelerini ilikleyerek, çalışmasını okumaya başladı. Hakan da hayalinde doktor olmuş. Dünya Sağlık Örgütünde gönüllü hekimlik projesine katılmış. Açlıktan bakımsızlıktan hasta düşmüş fakir ülkelerdeki insanlara yardıma koşuyor; onları muayene ediyor yaralarını sarıyor, dertlerine derman oluyordu. Hakan da sınıfta büyük bir alkış almıştı. Alkışlar arasında çalan zilin sesi kaybolmuştu.

Emre'nin babası bir fabrikada işçiydi. Annesi Seçkin Hanım ev hanımıydı. Sade bir hayat yaşıyorlardı. Emre evin ikinci çocuğuydu. Derslerinde başarılı idi. İleride de iyi bir işletmeci olmak istiyordu. Kısa boylu ve kumraldı. Gözündeki yuvarlak gözlükler onu çok sempatik yapıyordu.

Küçük bir avludan geçilerek giriliyordu Emre'lerin evine. Girişte sağdaki duvar komşu bahçesi ile ortak. Büyük kayısı ağaçları komşularının avlusuna tamamen sarkmış durumda. Kayısı ağacının hemen yanında uzun bir söğüt ağacı var. Bitişikteki apartmana meydan okur gibi gökyüzüne uzanmış. Avlunun bir bölümü, ekili bir bahçe. Kenarları beton duvarlarla çevrilmiş. Köşedeki asma ağacının yaprakları tüm avluyu çardak gibi sarmış, gölgelik yapıyor. Hemen yanında yıllara meydan okuyan koca armut ağacı var. Dalları evin camının önünden çatıya dek uzanıyor. Avludan üç beş basamak çıkıyoruz. Yağ tenekelerine ekilmiş rengarenk çiçeklerle donatılmış bir antre karşılıyor bizi. Antreden içeri girdiğimizde uzun ince bir ara var. Yanlara ve karşıya açılan kapılar. Sağdaki ilk oda oturma odası. Sol birinci oda yine oturma odası havasında. Bitişik oda ise mutfak olarak kullanılıyor. Oturma odasından Emre'nin kesik kesik öksürükleri duyuluyor. Annesi Seçkin Hanım ev işlerini bitirmiş, acele acele çantasına bir şeyler yerleştiriyordu. Seçkin Hanım:

-Ben çıkıyorum.

Diye seslendi. Emre yatağının içerisinde oturmuş, yazısını yazmakla meşguldü.

-Tamam anne.

Dedi. Ateşi vardı. İlaç kullanıyordu. Doktor yatak istirahati demişti. O da dinleniyordu işte. Sevdiği şey ile meşgul olması onu mutlu ediyordu. "Eğer bu derse de yetiştiremezsem öğretmenime karşı çok ayıp olur. Güvenini kaybederim belki de", diye düşünüyordu. Emre yazısına şöyle devam etti.

İşte 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı. Tüm dünya çocukları el ele tutuştu. Siyah, beyaz, sarı rengarenk çiçekler gibi. Evet ya çiçek. Canlı, kokulu, renkli, sesli, sözlü insan çiçeğiymi bunlar... İşte barış, işte bayram, işte dostluk, birlik beraberlik...

Benim de hayalim 2008 Avrupa Kültürler arası diyalog yılı çerçevesinde 2008- 2009 Yılı 19 Mayıs Gençlik ve spor Bayramını tüm Avrupalı genç arkadaşlarımla birlikte kutlamak. Onlarla el ele, gönül gönüle olmak, onlarla tanışıp onları anlamak, onlar tarafından anlaşılacak; yıllar yılı sürececek dostluğumuza ilk adımı atmak istiyorum.

Rüyamda üzerinde AB yazılı büyükçe bir otobüse binmişim. Önüne kocaman bir pankart asmışız. Üzerinde "yurtta sulh, cihanda sulh" yazıyor. İçerisi beyaz güllerle dolu. Tüm öğretmenlerim, arkadaşlarım yanımda. Arabanın şoförü benim. Sınırdan geçiyorum. AB ülkelerine serbestçe giriyorum. Önce Bulgaristan, sonra sırayla Romanya, Macaristan, Avusturya, Almanya bütün Avrupa ülkelerine arabamla girebiliyorum. Vize sormuyorlar, giremezsin demiyorlar tüm Avrupa'yı geziyorum, okuluma beraber. Bizlere " hoş geldin" diyor genç arkadaşlarım. Birbirimizin dillerini anlıyor gibiyiz. Onlar bana sevgiyle bakıp; gülümsüyorlar. Ben de çok mutluyum. Onlara kalbim gibi temiz, bembeyaz güllerimi sunuyorum; kucaklaşıyoruz. Arkadaşlarımla gençlik türküleri söylüyor, barış, kardeşlik şiirleri okuyoruz.

“Bütün dünya buna bir inansa, bir inansa
Hayat bayram olsa
İnsanlar ele ele tutuşsa birlik olsa
Uzansak sonsuza...”

Emre kompozisyonuna şöyle devam ediyordu. Rüyalarımı süsleyen hayallerimin gerçekleşmesi için her fırsatta dostluklar arıyorum. Almanya'ya Berlin Lisesi Öğrencilerine diyerek, birkaç kelimedenden ibaret, mesaj gibi mektuplar göndermişim. Bana Almanya'yı, ailelerini, kültürlerini, şehirlerini anlatmalarını istemişim. Bu vesile ile tanıştığım Hans bana bir kartpostal gönderdi. Yeni yılını kutladı. O bir Hıristiyan. Ben onun için önemli olan dini günlerini, bayramlarını araştırıyorum. Hans'ın ve ailesinin bu özel günlerini kutlayacağım.

2008-2009 Yılı 19 Mayıs Gençlik ve Spor Bayramında tüm dünya genlerini Türkiye'ye; yüreği sevgi dolu, güzel insanların yaşadığı ülkeme davet ediyorum. Onlara zeytin dalı, beyaz güller uzatmak için. Sonra da rüyalarımıdaki gibi bir geziye çıkıp Avrupa Ülkelerini, hatta bütün dünyayı baştan başa gezmek, geçtiğim her yere kardeşlik barış tohumları ekmek istiyorum.

Hayallerimin gerçek olması ümidiyle...
Diye bitiyordu Emre Kompozisyonunu.

Günler günleri, haftalar haftaları kovalamış kompozisyon ödevi için verilen bir aylık süre dolmuştu. Edebiyat ve Dil ve Anlatım Dersi öğretmenlerinden oluşan bir jüri ödevleri değerlendirmişti

Günlerden Pazartesi. Bütün öğrenciler sıraya dizilmiş, tören için beklemedeler. Müdür yardımcısı İbrahim Bey:

-Gençler! Okula geliş ve gidişlerinize dikkat edin. Okul dışında sizi bekleyen kötü niyetli kimselerin tuzaklarına düşmeyin. Derslerinize gereken önemi verin. Aileniz, öğretmenleriniz, bu millet sizden olumlu davranışlar beklemektedir.

Diye başlayan uzunca konuşmasını yaptı. Sonunda da okul müdürü Ömer Bey'i kürsüye davet etti.

Ömer Durusu Bey, olgun bir insandı. Vakur duruşu sayesinde öğrencilerle arasına bir mesafe koyuyordu. Onlara karşı ciddi, sert görünüşünün altında şefkat, merhamet, sevgi dolu bir yürek taşırdı. Öğrencilerine olan ilgi ve alakası günün yirmi dört saati boyunca devam eder; odasından veliler eksik olmazdı. Babacan bir insandı aynı zamanda. Öğrencilerle diyalogunu dengeli tutar, yerine göre espriler de yapardı. Ömer Bey öğrencilere hitaben:

-Çocuklar! Okul kıyafetlerinize dikkat edin. Saçlarımızı öğrenci modelinde kestirelim. Her türlü temizliğimize dikkat edelim. Temizlik sağlıktır. Sağlıklı olabilmek için sigara, içki gibi kötü alışkanlıklar edinmeyelim. Böyle zararlı maddelerin satıldığı, kullanıldığı mekanlardan uzak duralım. Diye bir sürü nasihati sıraladıktan sonra, konuşmasına şöyle devam etti.

-İl çapında yapılan kompozisyon yarışmasında, okulumuzda dereceye giren öğrencilerimiz belli oldu. Birinciliğe hak kazanan 9-B sınıfından Emre Ünsal'ı tebrik ediyor, başarılarının devamını diliyorum.

Büyük bir alkış tufanı koptu. 9-B! 9-B! Tezahüratları aldı yürüdü. Müdür Bey:

-İkinci olan arkadaşınız 10-C sınıfı öğrencilerinden Melek Hascandan. Üçüncümüz yine dokuzuncu sınıflardan. 9-D sınıfından Ertuğrul Öztürk.

Müdür Bey öğrencileri tebrik ederken, alkışlar alkışları takip ediyordu. Emre! Emre! Sesleri yükseliyor, beri taraftan Melek! Melek! Diğer yandan Ertuğrul! Ertuğrul! Sesleri ve olabildiğince tezahüratlar... İbrahim Bey, Müdür Bey'e teşekkür etti ve:

-Arkadaşınız Emre Ünsal 2008-2009 Eğitim ve Öğretim yılı 19 Mayıs Gençlik ve Spor Bayramı öncesinde on kişilik bir öğrenci ve öğretmen grubuyla AB ülkelerine gezi hakkını kazandı. Kendisini kompozisyonunu okumak üzere kürsüye davet ediyorum.

Dedi. Alkışlar arasında kürsüye gelen Emre, kompozisyonunu duygulu ve coşkulu bir ifade ile okudu. Gözlerinden istemsiz akan gözyaşlarını silerken; "biliyordum, biliyordum hem biliyor hem de inanıyordum gerçekten isteyince hayallerin, rüyaların gerçekleşeceğini" diye mırıldanıyordu. İbrahim Bey: Bu projede; başta Sedat Karakoç Bey olmak üzere; emeği geçen bütün öğretmen arkadaşlarıma, okul idaresi olarak teşekkürlerimizi sunuyorum. Bu konu ile ilgili olarak İhsan Başaran Bey'i konuşmasını yapmak üzere buraya davet ediyorum, dedi. İhsan Bey mütevazı bir eda ile Müdür Bey'i ve öğretmen arkadaşlarını başı ile hafifçe selamlayarak kürsüye geçti:

-Saygıdeğer Müdürüm, Değerli Meslek Arkadaşlarım ve Sevgili Öğrenciler! Sözlerime Ata'mın sözleri ile başlıyor; onun dediği gibi diyorum." Yeni nesil gençlerin eseri olacaktır". Gençliğimiz dinamik, enerji dolu. Bu enerjiyi olumlu yönler kanalize etmemiz gerek. Güzellik, doğruluk, iyilik insanlık, kardeşlik, dostluk öğretilmeli; yaşatılmalı. Emre'nin kompozisyonu bütün bunların gerçekleştiği izlenimini verdi bana. Ben çok ümitliyim. Bu yeni nesil dünyaya barış taşıyacak. Bütün ülkelere zeytin dalı uzatıp, kardeşlik nasıl olur, dostluk nasıl kurulur, barış nasıl yaşatılır örneğini verecekler.

Gözleri dolu dolu olmuştu. Yüzünde tebessüm çiçekleri vardı. Konuşmasına şöyle devam etti:

-Bizler bahçıvanlarız. Güller ekiyor; yüreğimize sevgi ile onları yetiştiriyoruz. Güzel renkli, hoş kokulu güller yetiştirelim. Okulumuz, şehrimiz, memleketimiz hatta tüm dünya gül koksun. Bütün evren gül kokusuna doysun. Bizler çevresini aydınlatırken tükenen mumlarız. Bizler yanalım, gençliğimiz aydınlansın. Bizler doğru rehberler olalım; gençliğimiz yolunu bulup ilerlesin. Yol olalım, çığneyip geçsinler. Hedeflerine ulaşsınlar. Köprü olalım arkadaşlar! Köprüler kuralım nesillerimiz arasında; ülkeler arasında, tüm dünyada. Emre'yi ve kompozisyonunu bir köprü olarak görüyorum. Barış, kardeşlik, dostluk köprüsü. Köprülere destek verelim. Köprülere tuğla taşıyalım. Hepimiz köprü olalım...

Sözleri öğretmen ve öğrencilerin çılginca alkışlarına karışmıştı.

Buket Havva BUDAK
10-C

RENKLERİN DİLİ

Şeyma UĞURLUDİLGİL
11-H

Bu kadar renklerin arasında tanımlayamaz tek bir renkle insan kendini. Değişik ruh durumları olduğu için tek bir renk diyemez kendine. Yaşadığı bu kadar değişik olaylar varken, hayat bu kadar değişim içinde sürekli farklı hallerde akıp giderken nasıl sığdırsın insan kendini tek bir renge. Bazen zıtlıkların, bazen uç noktaların; bazen hazin bir sessizliğin, çoğu zaman uyumun, bazense asiliğin içinde farklı farklı yerlerde bulurum kendimi.

Çocukluğum beyaz gibi saf, mor gibi çekingen, siyah gibi sessiz sakin geçti hep. Biraz büyüdükçe asileştim, kırmızılaştım. Bütün canlılıkları bazen sarı gibi içten, bazen yeşil gibi doğal, bazen turuncu gibi saydam bir şekilde vurdum etrafıma. Biraz daha büyüdükçe mavi gibi sürekli özgürlüğümü istedim. Daha sonra kendimi gri renk ile tanımlamaya başladım. Sıkıştı belki de uç noktalar artık beni. Ortalarda bulunmak istedim bir süre. Ama olmazsa olmazlarım arasındaydı pembe rengim. Çok da kapanamazdım içime. Çok da sessiz kalamazdım öyle. Hep isterdim bir pembe gibi canlılık. Ama aşırıya kaçmayan canlılık, şımarıklık belki de. Bazen elâ gibi gizemlilik taşırdım. Konuşmasam da çok şey anlatabilirdim bu hallerimle. Ama çoğu zaman pembe ve gri ya da kırmızı ve siyah gibi her canlılığımın arasına onu tamamlayacak küçük sessizlikler eklerdim.

Ama kaybetmemişim hiçbir zaman saflığımı. Bu kadar değişimin içinde değişmeyen tek şey olarak saflığım kalmış tıpkı beyaz gibi. Siz de kendinize bir renk seçin ama unutmayın renklerin de bir dili olduğunu.

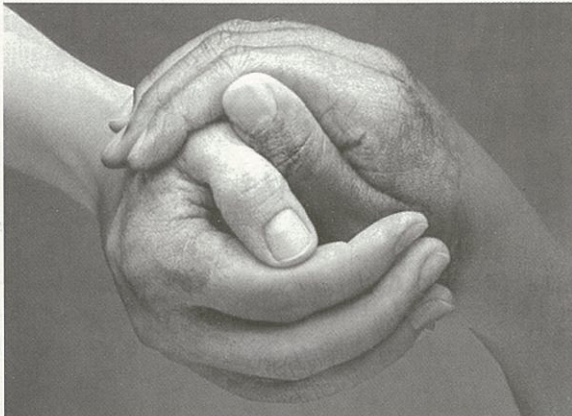
KARANLIK

Sensiz hayat koyu karanlık
Kırık kolum kanadım, uçamıyorum
Bu kez tutukluyorum duygularımı içimde
Nice kor ateşler yükseliyor yüreğimde...

Yarınlara ertelenmiş hayallerimden izler var
içinde
Belki biraz da umut
Nehirler unuttur mu hiç denize akmayı?
Yıldızlar unuttur mu her gece görünmeyi?

Ben de ne olursa olsun bekleyeceğim seni
Gözlerin olacak hep aklımda...
Geceleri otururken odamda
Penceremden soğuklar vuruyor kalbime

YONCA KAYA
9-A

DUVAR

Sinek, yıkılmaya yüz tutmuş pembe yapının penceresinden sokağa vızıldayarak çıktı. Sesi, rüzgârdaki çamaşır ipi gibi titreşti karanlıkta. Bu onun kendini toparlama sürecindeki sesiydi. Ardından bir an bile duraksamadan suların en berrağının düşüşü gibi ilerledi. Evler, ağaçlar, çamur... Hiç kimse sokakta değildi. Ağaçlar çıt çıkarmıyordu. Hareket, hareket de yoktu. Camlara televizyon ışıkları yapışmış birer tablo gibiler, çukurluklara dolan sulara sokak ışıkları dökülmüştü. Belki ışıkların su yüzeyinde çapasını saplamış bir gemi gibi hafifçe kımıldanışı, belki de varla yok arası televizyon sesleri... Evet, yalnız bunlar; sinek geçerken zarıftı, umursamıyordu çevresini ama aslında yarıyordu sokağı. Evet ; ağaçları, evleri, ışıkları yarıyordu.Sokağı, sessizliği yarıyordu. Umursamazlığı niçindi? Umursamazdı çünkü hedef üzerindeydi, hedef... Şimdi, gireceği veya çarpacağı şeye ilerleyen bir mermi gibi geçiyor sokakları. Ama sessizcesinden...

İlerledikçe hep bir şeylere yaklaşıyordu sanki, Sanki bir şeyler hareket ediyordu, o ilerledikçe hedefine ve sokakların büyüdü gittikçe bozuluyordu. Hızlandı, bütün bunlar onlar ona yaklaştığının göstergeleri değil miydi? Sesler... O ilerledikçe büyüyen, çalkalanan sesler... Sesler duyuyordu. Duyuyordu ya anlayamıyordu. Hiç kimse uzaklardan gelen sesleri çözümleremezdi. Bir kalabalık, el ele verip anlaşılacak için geveliyormuş gibi.

Biraz yavaşlayıp bir ağacın yaprağına kondu. Yaprak hafifçe sarsıldı. Dallardan birine takılmış bir poşet parçası bir arı kuşunun kanadı gibi çırpınıyordu. Karşısında bir duvar vardı. Şimdi sesler daha bir netti, duvarın arkasından geliyor, ışıklarla karışarak duvarın boyunu aşip da yukarılara uzanıyordu. Bir kısmı da taşip duvarın ileri taraflarına düşüyordu tabii ki. Bir bardaktaki suyun taşması gibi.

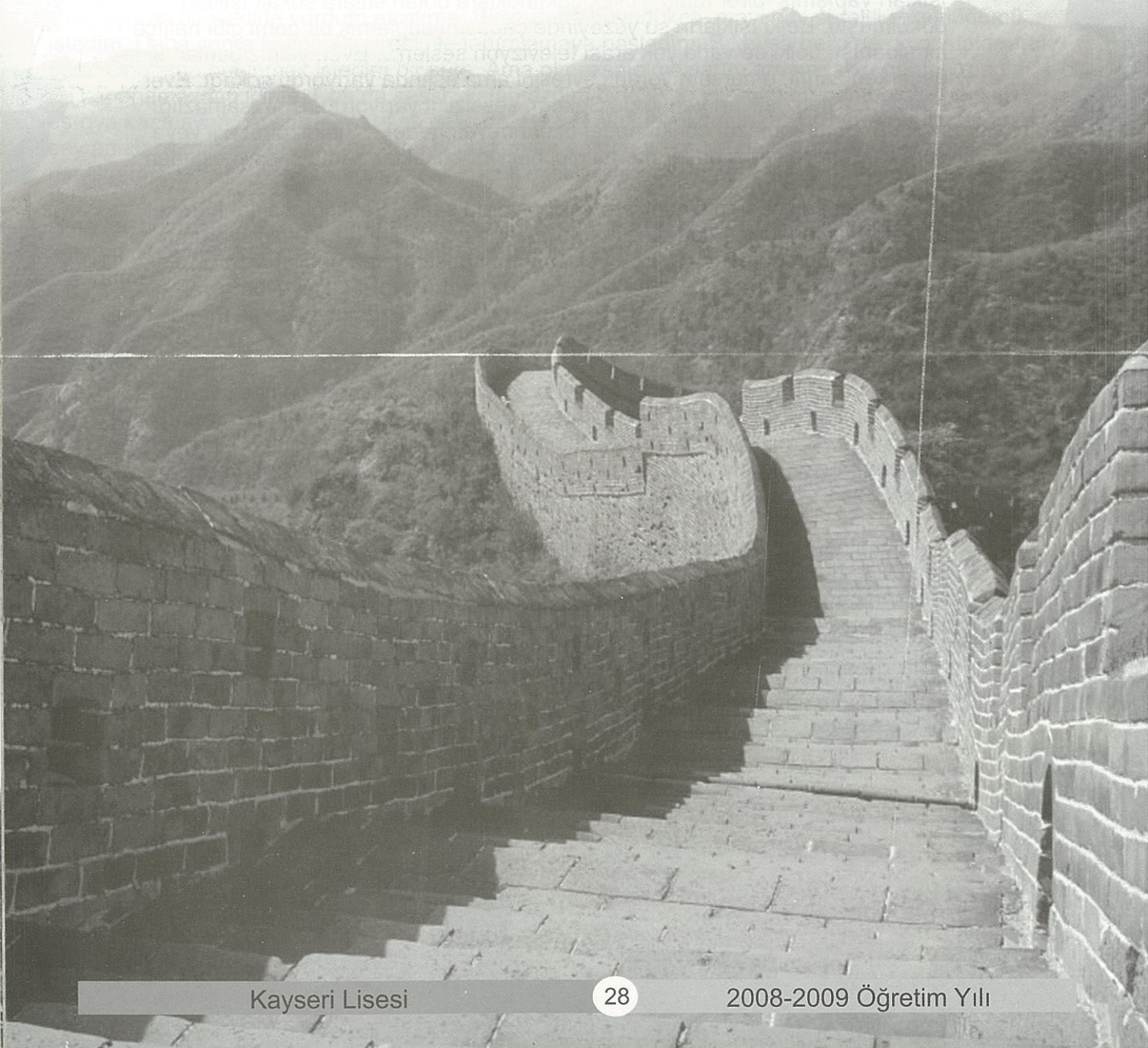
Hedef artık onun çok yakınındaydı, onu göremiyordu ama onun bulunduğu yeri biliyordu: Duvarın arkası. Birazdan orada olacaktı. Bunlarla birlikte - bütün bu ışıkların göğe vuruşu ve seslerin duvarı aşip gelişi ile- bu yola çıkışındaki o ağır ve sessiz hava parçalanıp gerilerde kalmıştı. Şimdi ona yakındı. Tüm iş duvarı aşmaktı. Bir pistin üzerinde kayıyormuşçasına kavisli bir uçuşla duvarın tepe noktasına ulaştı. Ve işte oradaydı hedefi: Işık ve yemek. Coşkuyla inerken sınırlı bir eşek arısının sesini çıkarıyordu sinek, gecenin içinde.

Alanın orta yerindeki masalardan birinde oturuyor, yemek yiyordu. Yemek yişiini bir zaman geçirme aracı olarak kullanıyordu. İlk böreği ikiye, sonra dörde, sonra sekiz parçaya bölüyor : her parçayı inceleye inceleye yiyordu. Her seferinde çatalın üzerinde beliren görüntüsüne bakıyordu. Çaprazında otura yaşlı ve göbekli adam iki eli ile bir sineğin hayatına son verdi. Sonra bir kahkaha attı. Yanındakiler de gülmeye başladılar. O, yaşlı adamın ve yanındakilerin gülüşüne bir anlam veremedi. Kulağına bir tür uğultu şeklinde geliyordu gülüşleri. Ayağa kalktı.

Kafasını ve bel yukarısını duvara dayamış, kısık gözlerle etrafına bakıyordu. Yanındaki kısa boylu çalının üzerinde bir böcek gördü. Kabuğunun üzeri rengarenk , gökkuşağı gibi ama pembe epey ağır basıyor. Aynı zamanda çizgi çizgi kabuğu fosforlu bir saat gibi parlıyor üzerindeki şeritlere gelen ışıklar ile. O, o böceği bir robota benzetti. Bir gün böcekler onun liderliğinde birleşecek, mutasyon geçirip devleşecek ve şehri talan edecekler. Bunu kurdu kafasında, güldü. Duvara dayadığı kafası bir yastığa koymuşçasına rahattı. Bu altındaki çimenler bulut, alanı sarmış bembeyaz duvar ise bulutların kalesiydi. Dudağı yanağında, yanakları kırmızı, gözleri kısık... Uyudu uyuyacak. Duvarın diğer tarafında da tam da onun uzandığı yerin arka tarafında biri yere serilmiş ölmekteydi. Birazdan son sıcaklığını da kaybedecekti. Ve sokaktaki bir kadın korkudan terlemiş gözleriyle bir yere koşuyordu.

Deniz ŞİMŞEK

10 - İ

KARDELENLER AÇINCA

Ben, gece uçurum boylarında uzak çakal sesleriyle büyüyen bir çiçeğim. Aralarında en dikkat çekeniyim, kardelenim ben. Sabah erken kalkan bir çocuğun rüyalarını süsleyen beyaz topluluğun içinden kırpışarak yüzünü gösteren bir bitkiyim.

Kışın en soğuk zamanlarında bembeyaz ,boynu bükük tavrımla etkilerim insanları.Deniz çok uzaktır bana ve dokunur yalnızlık.Denizin çok uzak olduğu bu yerlerde, birinin beni başına basması uçurumdan aşağı düşerken üşümek gibidir.Soğuk karın altında yıldız yorgan olur birbirimize sarılarak uyuruz, sırtımızın toprağa emanet olduğu uçsuz bucaksız ovalarda.Hep dimdik durarak aşarım tüm engelleri ve saatlerce gökyüzünü seyrederim, zamanımı bir çelişkiye takılmakla geçirdiğim anlarda.Başım öne eğilene kadar seyrederdim gökyüzünü, sonunun bilinmediği bu yalnızlıkta.Aslında kimse bilmezdi biz kardelenlerin gerçek hikayesini.

Ben gözlerimden akan iki damla tuzlu gözyaşıyla yarardım karın bağırlarını, yalnızlıktan sıkılıp gizli gizli ağlarken. Fark edilmemek, umursanmamak zoruma giden tek şeydir. Fakat uzak okullarına gitmek için dağları taşları aşan öğrencilerin kulaklarına beni takip eğlenmesiyle hayatımın son bulması hiç önemli değildir benim için. Serin yaylalarda göğsüme bir kelebek konmasından öte ne olabilir ki? Gerisi sağır sessizlik, gerisi buruk yürektir geride kalan kardelenler için. Ben kardelenim, aşıp çıkmışım nice büyük ablukaları. Ben kardelenim, gece ay ışığıyla aydınlanan sevgi çiçeği.

Selim CABİR
9-F

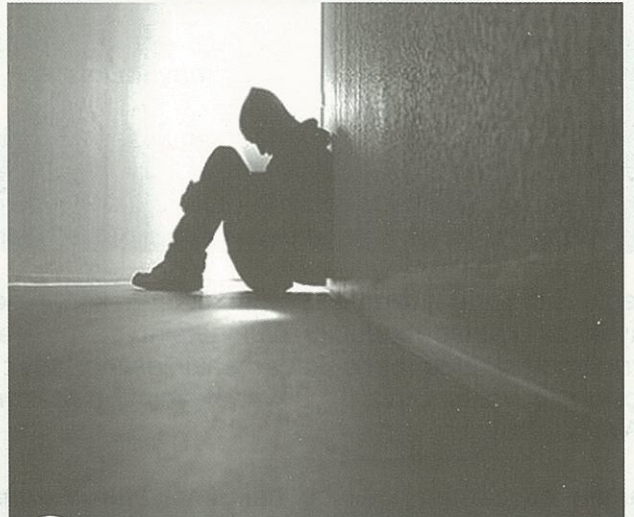
YALNIZLIK

Yalnızlık....

Yankı yapan sesinin sana geri dönmesidir.
Etrafına baktığında göremediğin şeydir.
Omzunda hissedemeyeceğin eldir yalnızlık...

Sırlarını içine gömdüğün bir ruhur
Özlediğin kalabalıktır,
Duymak istediğin gürültüdür,
Ceketini alıp sokakta boş boş dolaşmaktır
yalnızlık

Aslında yalnızlık;
Kalabalığın içinde tek kalmak ,
Gürültünün içinde sessiz kalmak,
Aslında sokakta attığın adımların bütünüdür
yalnızlık...

GEZGİNİN SEYAHATNAMESİNDEN

Fatma DELİCEOĞLU
Türk Edebiyatı/Dil ve Anlatım Öğr.

Çok küçükken aynaya bakıp dalardım gözlerimin içine.O anda babaannem :

-Aynanın içine düşersin, derdi.

-Düşülür mü ?

-Düşersin eğer çok dalarsan...(!)

Daldım.

Ayna bana gösterdi asıl yüzü...

Bir katile kalabalık, tedirgin, yorgun... Takılıverdim peşlerine.Neden kaçıyorlardı bilmiyorum.Belh'ten geliyorlarmış , uzunmuş yolları.Anadolu'ya gidiyorlarmış.Önümde yedi yaşında bir çocuk , ardında ruhunu bir gölge gibi sürükleyerek takip eden ben.Yol uzun ve çetindi.Sanırım kendimizydi yolculuğumuz.

Gezgin dervişler gibi yüreğimin içinde , yüzümdeki kırışıklıkların izinde , o gidiyor ; ben gidiyorum.O duruyor, ben duruyorum. Ne kadar gittik bilmem ardımıza baktığımızda bir arpa boyu bile yol gitmemiştik.

Karaman'a vardık. Devrin hükümdarı I.Alaattin Keykubat onları Karaman'a davet etti.Ben onların adına sevindim, onlar beni görmedi.

Konya uygar, Konya âlimine sahip çıkar, Konya o kabileyi bağrına basar.Ona kucak açtı Konya, ben onun adına sarıldım.Anasının eteğine yapışan çocuk gibi o çocuktan hiç ayrılmadım.

O , ünlendi ben daha da görünmez oldum.Şems'le karşılaştı , bakışları donuklaştı , zahirden ayrıldı, batına daldı ; ben aynaya daldım.Onlar âşık oldular , maşuğu aradılar ben yandım.

Onlar yandıkça ben tutuştum.Daha bir yandım, bir daha yandım; onlar beni yine görmediler.Ben kırışıklarımın arkasına saklandım.

Artık görmenizi istiyorum dedim aylarca süren sohbetlerinden sonra.Gör beni pirim ! Çöz beni pirim, iliklerime kadar çöz ki ben diye bir şey kalmasın geride.Ben diyen benlik edermiş bildim.Bildim ben'e bend olmanın alametini, kıyametini...

Damlaya çizilen halkalar , havaya çizilen dünyalar gibi basit ama bir o kadar kibirli nefsimin bağlarını çöz ellerinle.Çöz ki göreyim basamakları : şeriat, tarikat, marifet, hakikatı .Bir adım atmanın, kendine doğru gitmenin , kendinde evreni bulmanın yollarını...Sesleri duyayım , rahmetini göreyim, yaratılanı seveyim çöz bendeki bağları..

Yüreğimin sessiz haykırımlarını duy, gör ne putlar devirdim içimde.Dokun, nasıl titriyor ruhum ve nasıl tadına varıyorum pirim bu mayalanmanın.

Bağrımın yanık sesi kendi gibi yanık sesli bir ney'e kurban etti beni, o kamışlığını ben aslımı özler dururum.Asıl ses , asıl güven asıl "ben" orda.Kalbim her unuttuğunda O'nu , O, bir çelme takar; yüreğim yerlerde.Tekrar hatırlar tek sahibini.Her düşmede biraz daha görürüm büyüklüğünü, nefsim yerlerden kaldırır başını.Yine ürperme, YA HAY !

İneğin sidiğinde yüzen yaprağın üstüne konan karıncanın "Bu ne büyük bir derya , ben ne büyük bir kaptanım" dediği gibi nefsim de bir şeylerin kendinden olduğunu zannettiğinde yine aynı ürpertici ama bir o kadar sakinleştirici ses : O var, sen kimsin ? Sen yoksun, O var, sen hiçsin , O var ; O var , O var, beynim böyle zonkluyor, kalbim böyle atıyor- O var, O var...YA HAY !

Zaman bu zaman , hâl bu hâl.Şimdi oturup aynayla ve Yaratıcı ile yüzleşme zamanı.Al aynayı

mücadele et karşındaki "ben"le (edebilersen).

Sonra başımıza gelen her musibetin , O'nun varlığını daha fazla anlayabilmek, O'na daha fazla yaklaşabilmek ve O'nda -beni- yok edebilmek için olduğunu anlamak ! Annenin yaramazlık yapan çocuğuna bir fiske vurup - o ağlarken içi eridiği halde - dimdik durması gibi her tokatta biraz daha anlatıyor. KENDİNİ BİL ! Her kalkmaya çalıştığımda bir tokat daha yiyorum. Verdiği acının da bir hayrı olduğunu öğretiyor her bir adımda. Tekrar kalkıyorum, tekrar yürüyör, teslim oluyorum, kendimi ona teslim ediyorum. Şerrinde hayır buluyorum.

Aynalar gösteriyor bana asıl tarafı. "Giriver içine ve içindeki yolculuğa devam et."

diyor. Parmaklarım buz gibi. Değdiriyorum parmağımı aynanın içinde bir dünya açılıyor. Korkmadan ve yılmadan geçiveriyorum başka bir âleme. Orası sükun, orası yalın, orası HER ŞEYSİZ, HIÇ ile dolu.

Biri karşılıyor tanıdık biri. Hiç olmuş, erimiş ve içindeki her şeyi hiç etmiş biri. Bir ney çalıyor , neyinde bir makam –karşılamanın ayağında toz oluyorum.

Konya bölük pörçük ; kentliler, köylüler... Konya bölük pörçük, iç isyanlar... Konya bölük pörçük Moğolların istilası... Konya bunca parçalanmaya, parçaları toplamaya bir medet aradı O'nu buldu, bağrına bastı. Konya kıskandı, Konya hasretle yandı, Konya yoldan çıktı. Konya –nefsinin değil- Şems'in boğazını sıktı. Kuma istemeyen evdeki ilk hanım gibi Konya ne yapacağını şaşırırdı.

Ben onların aşkından gözümü açamadım. Onlar kendi etraflarında döndü ben onların etrafında... Onlar adımlarını kainatın dönüşüne uydurdu, ben onların dönüşüne. Sonra ney, kamışlık... Kamışlarla oyuluyor içim, kamışlarla dağlanıyor yüreğim. O dönerken ben ritme kaptırıyorum kendimi. Kaldırıp başımı baktığımda güldüğünü görüyorum gözleriyle. Kafasında bir mezar taşı, üstünde cepsiz beyaz bir kefen hepsi birden ağız açık bana bakıyorlar. Daha bir dönüyorum - çarh vuruyorum- Dön , dön, sessizce dön diye bağıyor etrafımdaki her şey. Birden bir mezar taşı ve kefen de ben oluyorum. Gömüyoruz birlikte nefsimi o musiki eşliğinde. Ben benden geçip asıl benle karşılaşıyorum. Nohutu eritip özünü çıkarıyorum, özünü sıkıp şirasını yapıyorum. Maşuğa gidip -SENİM- diyorum. Teni cana karıştırıp dertleri, arzuları, evlatları, dünyayı sıyırıp atıyorum sırtımdan. Kuru kuru tek benle kaliveriyorum.

Ne yapacağım şimdi diye düşünürken Nazım'ın mısraları takılıyor aklımın ağlarına :

Düşmesin bizimle yola :

Evinde ağlayanların

göz yaşlarını

boynunda ağır bir

zincir gibi taşıyanlar !

Bırakın peşimizi

kendi yüreğinin kabuğunda yaşayanlar !

Yüreğimin kabuğunu çatlatıp kendi yüreğimi aşım vardım pirimin yanına. Gördüm ki anlamayı sağlayan acıymış. Peygamberimiz'in, pirimin ne acılar çektiğini öğrenip kendi acılarımdan utaniyorum. Pirimin ayağının dibinde basılacak yerlerden daha çok tevazuyla başıma gelenlere razı oluyorum.

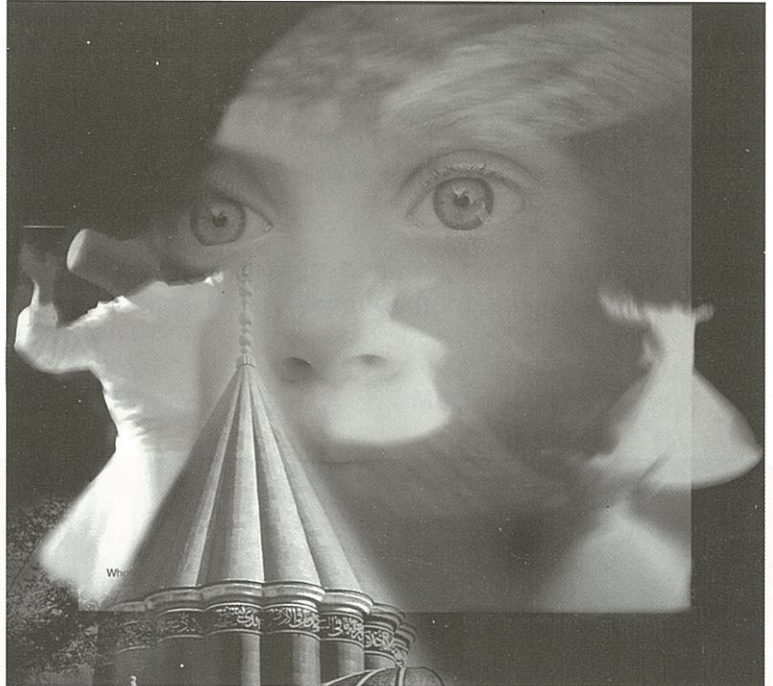
Ben ki her şeye gücü yetendim

Kırar, incitir, ezer geçerdim

Asla gülmez, asla ezilemezdim.

Ben ki küçücük bir zerreyim değersiz

Ben ki ayağının tozuyum, bedelsiz.

Hiçliğin tevazu olmadığını öğrendim.Hiçlik : Bitmek, erimek, yok olmak, kaybolmak, arınmak, yalnız kalmak, acı çekmek... Ürkemek, korkmak ama ürkeceği , korkacağı olmamak dünyada.Ötede daha ötesinde hesaplaşabilmek adaletle, kader ve kısmetle..

Cüzi irade olduğunu anlayıp lâl olmak, tütme ama yanmamak küçülme ama yok olmamak, seni organlarla dünyaya bağlayan değerlerin tutsağı olmak ama yine de kırıp zincirleri sona doğru koşmak.Sana pirim, sana her şeyi , herkesi yargılamadan kabul eden ırkına, inancına, saltanatına, bir şeyi olmamasına bakmadan bağrına basan sana.Eva Vitray'a yüzyıllar sonra kucak açan sana.

Bir kerecik kurtulabilsem kalemden , aklımdan, yüreğimden ve yalnız sen'le gelebilsem sana.Sen dönerken ben etrafında pervane olup ışığınla yanabilsem.Yandıkça daha çok yanmak istesem aman dilemeden severek , isteyerek yanırsam.Sonra "HAMDİM;PIŞTİM; YANDIM." diyebilsem... Yollar bitti, yolculuklar bitti gönlümde.Ruhumdaki med-cezir sükun buldu.Neden sonra kafamı kaldırıp etrafıma baktım.Çok şey değişmişti.O sakın Konya halkı şimdi telaşlı, üzüntülüydü.Herkes dua ediyor, kimseyi görececek hâleri yok.Sıyrıldım aralarından hiçbiri fark etmedi.Senin başucuna geldim, gözlerin gülüyordu. Vazifesini tamamlamış , kendini tamamlamış , insanlığı tamamlamış bir rahatlık vardı gözlerinde.Gözlerin gözlerimle karşılaştı, ahrete gidiyorken. Aynadaki yolculuğum gözlerinde bitti. Gözlerin yüreğime aktı. Anladım yüreğin gözlerimmiş; gözlerin yüreğim olmuş...

BİR GENÇ KIZ

Hızlı hızlı yağan yağmurla yarış edercesine koşuyordu. Ama neden? Hiçbir sorunun cevabı yoktu. Ufkunun genişliğince gözlerinin alabildiği kadar denize baktı. Sanki dalgalar hırçın bir şekilde genç kızın donuk bakışlarına çarpıyordu. Genç kızın gözündeki yaşlar usul usul akarak denize karıştı. Deniz alışkındı tuzlu göz yaşlarına, hiç yadırgamıyordu bünyesine alırken genç kızın göz yaşlarını "söz kimseye söylemem" diyor gibiydi...Bunu hisseden kız hıçkırıklara boğuldu. Ne yapacağını bilmiyordu.

Birden irkildi, toplamalıydı kendini daha yolun başındayım, dedi içinden. Düşündü. Bırakmamalıydı bir yaprak misali kendini rüzgâra , bu kadar basit miydi bir insanın hayatı? Bırakmazdı kendini rüzgâra, direnmeliydi, kendi çizdiği yoldan gitmeliydi. Bir an duraksadı, bu gücü hissetmiyordu, içinden tekrarladı "Kendi çizdiğim yolum.". İçinin sızladığını hissetti. Büyüyorum galiba diyerek ayağa kalktı. Küçük küçük adımlar atarak ilerlemeye başladı. Omuzlarına birer birer yüklerin binmeye başladığını hissetti. Küçük kızın bünyesi bu yükleri , sorumlulukları kaldıramayacak kadar zayıftı.

Kabullenemiyordu büyümeyi .Hayır, yapamam, kaldıramam, diye haykırdı. Sesini kimseler duymuyordu., duymayacaklardı da zaten. Ruhunda taşıdığı bedenin ağırlığını hissetti. Bağırmak istiyordu "Büyümedim, daha büyümedim !" diye haykırmak. Kaçtıkça her şeyin üstüne geldiğini fark etti. Sorumluluklarını üstlenmedikçe altlarında daha da ezildiğini fark etti. Büyümüştü; çünkü ağlıyordu. Büyümüştü ; çünkü hiçbir şeyden kaçamıyordu. Büyümüştü ; çünkü göz yaşlarını insanlara gösteremiyor, denizle paylaşıyordu.

Büyümüş olmamın verdiği yalnızlık içinde çığlıkları arasında boğuluyordu. Sırılsıklam olan vücudu titremeye başladı. Yönünü tekrar denize çevirdi. Uzun uzun baktı...Çok derin düşüncelere daldığı yüz hatlarından belli oluyordu. Karalı yüz hattı ve sivri bakışlarıyla konuşmaya başladı:

"Mademki bu hayat yarışının içinde yer alıyorum, bu yarışı yarıda bırakanlar kadar gurursuz olmayacağım. Birinci ya da yüzüncü fark etmez bu yarışı bitireceğim. Mademki kendi yolumu kendim çizebilmek gibi bir hakkım var ve bu dünyaya bir daha gelmeyeceğim bu hakkı rüzgara verecek kadar cömert değilim.

Küçük kız kararlıydı. Adımlarını sert ve sağlam bir şekilde basarak yürümeye başladı. Evet, hayata bir daha gelmeyecekti, ataleti yenmeliydi. İnsan hayatı rüzgara savrulacak kadar basit ve değersiz değildi.

Merve KOÇYİĞİT

12-G

SİGARANIN ZARARLARI

Artık herkes sigaranın ne kadar zararlı olduğunu biliyor. Tütünün kanserojen olduğunu duymayan, bilmeyen kalmadı. Ancak, sigaranın zararları bununla bitmiyor, her türlü kalp ve akciğer hastalığına yol açıyor.

İlk nefes ... ve sonrası

Sigara içtiğiniz anda, vücudunuz etkilenmeye başlar. Nabzınız yükselir, daha hızlı nefes alıp vermeye başlarsınız. Kan dolaşımınız yavaşlar. Sigara içinde yaklaşık 3.700 zehirli madde barındıran bir karışımdır. Bunların büyük bir bölümü kanserojendir. En zararlıları da karbon monoksit, hidrojen siyanid ve amonyaktır. Bu zehirli kimyasal maddeler, bir nefes sigarayla kan dolaşımınıza karışır. Bunun sonucunda, astım, ciğer yangısı, göğüs ağrıları başlar. Daha sık nezle, grip ve soğuk algınlığı geçirmeye başlarsınız.

Her on üç saniyede bir kişi, sigaraya bağlı bir hastalıktan hayatını kaybetmektedir. Bu ölümlerin başlıca sebebi akciğer kanseridir, ikinci önemli sebep kalp hastalıkları ve diğer kanser türleridir. İnsan vücudunda, hiçbir bölüm yoktur ki sigarada bulunan kimyasal maddelerden etkilenmesin. Bu bölümde, vücudunuzda kısa bir tur yapacağız ve vücudunuzun ne halde olduğunu size göstereceğiz:

Baş ve Yüz

Bir sigara bağımlısı olarak, ağız kanserine yakalanma riskiniz çok yüksek. Ayrıca tütün dumanı diş eti hastalıklarına yol açar, diş çürümesine ve nefesinizin kötü kokmasına sebep olur. Bunların yanı sıra sigara bağımlılarında kronik baş ağrılarına da rastlanır. Beyne giden oksijende azalma olur bu da beyin damarlarının daralmasında neden olur. Bu durum kişiyi felce kadar götürür.

Akciğer ve Bronşlar

Soluk borunuzdan ve bronşlarınızdan geçen duman göğsünüze iner. Sigara dumanındaki hidrojen siyanid, bronşlarınızın çeperini yakar ve kronik öksürük ortaya çıkar. Bronşlar zayıfladıkça bu bölgede pek çok hastalık oluşur. Akciğer salgılarında azalma olur ve kronik öksürüklere yol açar. Sigara içenler, içmeyenlere göre on kat daha fazla akciğer kanseri olma riski taşırlar.

Kalp

Sigaranın kalbe verdiği zararlar tek kelimeyle yıkıcıdır. Nikotin kan basıncını yükseltir ve kanın daha çabuk pıhtılaşmasına sebep olur. Sigarada bulunan karbon monoksitin kandaki oksijeni yok etmesiyle damarlarda kolesterol depolanır ve bu da kalp krizi riskini artırır. Bunun yanı sıra, kan dolaşımı bozukluklarına bağlı olarak felç, parmaklarda kangren ve iktidarsızlık, sigara içenlerde çok sıklıkla görülen hastalıklardır.

Organlar

Sigaranın sindirim sistemine pek çok kötü etkisi bulunmaktadır. Sigara tüketimine bağlı olarak midede asit salgılanması artar, mide yanmaları ve ülser başlar. Sigara bağımlılarında pankreas kanseri çok sıklıkla ortaya çıkar, büyük ölçüde ölümle sonuçlanır. Sigaranın ihtiva ettiği kanserojen maddeler, idrarla dışarı atılır ancak bu maddelerin vücuttaki varlığı mesane kanserine yol açar. Sigara yüzünden oluşan yüksek kan basıncı ise böbreklere büyük zarar verir.

Sonuçlar

Sigaranın sağlık üzerindeki kötü etkileri araştırmalarla kanıtlanmıştır. Bu araştırmalar göre sigara tiryakisi erkeklerin %40'ı henüz emeklilik yaşına gelmeden hayatını kaybetmektedir. Bu oran sigara kullanmayanlarda %18'dir. Sigara kullanan kadınlarda ise rahim kanseri riski çoğalmaktadır, hamile kadınların sigara içmesi ise sakat ve ölü doğumlarla sonuçlanmaktadır.

Tüm bunlara rağmen, sigarayı bıraktığınız anda vücut kendi kendini tamir etmeye başlar. On yıl içinde vücut hiç sigara içmemiş gibi olur. Ancak, sigarayı bırakmak için kanser ya da kalp hastası olmayı beklerseniz vücudunuzun kendini tamir etmesi için pek fazla vakti olamayacaktır. Ne yazık ki, bu hastalıklar çoğunlukla öldürücüdür. Sigarayı bırakmanız için daha iyi bir sebep olamaz. Ne dersiniz?

Fatma Betül GÜNDÜZ
11-E

19th May Youth and Sports Festival

The official celebrations for the May 19 Youth and Sports Festival starts with a wreath-laying ceremony at the Ataturk Monument in Kayseri, continues with enthusiasm.

May 19 commemorates the founder of Modern Turkey Mustafa Kemal Ataturk on the Youth and Sports Day, which is celebrated nation wide and around the world by Turkish nationals. Attending from all schools in Kayseri, all students present their show in harmony. Folk dances and athletic shows are appreciated by the audience through showers of applause.

Every 19 May, politicians and military leaders celebrate the historic arrival of Ataturk at Samsun - the event that marked the beginning of Turkey's War of Independence in 1919. Ataturk officially initiated the Turkish War of Independence on 19 May 1919, in Samsun, a city on the Black Sea, and presented this day as gift to Turkish youth.

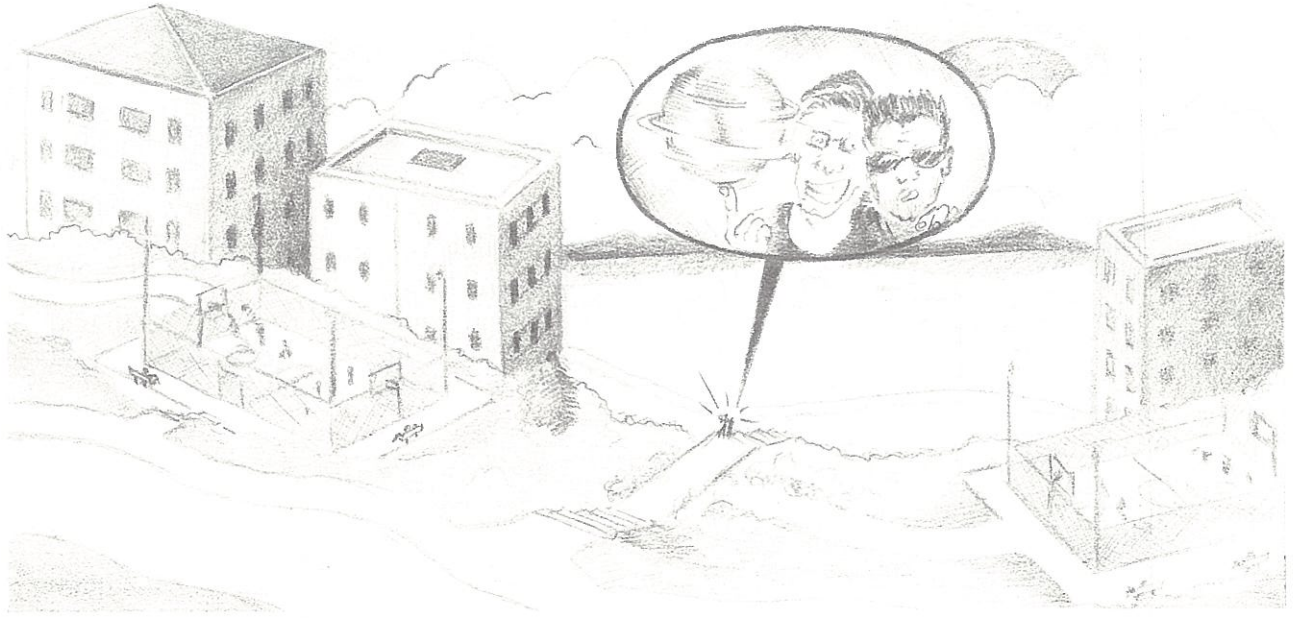
Rousing ceremonies are held in Ankara, Samsun, Istanbul and other major cities throughout the country. According to tradition, Turkish athletes carry the Turkish flag ashore at the Samsun harbour. On the 16 May, they bring Turkish flag to Kayseri Lisesi for a night, We celebrate this event with ceremonies.

Memorial wreaths are laid in Anitkabir, the site of Ataturk's mausoleum.

Elsewhere, the Turkish national anthem is sung and speeches are made about Turkish youth - "the children of Turkish Independence" - to respect democracy and peace.

Serap Mısırlıoğlu
Teacher of English
Kayseri Lisesi

I'm gonna tell about an accident that I and Ümit lived. It was a sunny day and we planned to play basketball. The playground was crowded so it was a bit difficult to play.

We were divided in to two teams and Ümit and I were in the same team. The game was so exciting, both teams were really good but one was going to be the winner and it had to be us!

I wanted to win the watch so much that I tried to get to ball all the times. I think it was towards the end of the watch, one of my friends threw the ball and I jumped and hit Ümit on his back. That was all by mistake of course. Both of us were hurt but we were also laughing. That was the funniest accident that I've ever lived.

As for the score , we were the winner !!!

QUESTIONNAIRE

1 In ten years do you hope to
a be married with a family?
b have an interesting but not very well-paid job?
c have a well-paid job that isn't very interesting?

2 In twenty years' time do you hope to
a have enough Money to pay your bills?
b have quite a lot of money?
c have a lot of Money?

3 Here is a list of ten jobs. Which would you like to do?
 Put 1 next to your favourite, 2 next to your next favourite, etc.
 nurse   builder
 accountant   journalist
 teacher   artist
 politician   engineer
 policeman/woman
 actor/actress/pop star

4 Is improving your Standard of living important to you?

5 Do you think people who have Money should help people who don't have Money?

6 How old do you want to be when you have children?
a 18-22   **b** 23-26
c 27 - 30   **d** over 30

7 When you are playing a game, do you always want to win?

8 Can you tell a white lie?

9 Do you think that rich people are happier and more interesting than other people?

10 Do you work hard because you want to be successful?

11 If you have a job to do, do you do it immediately, or do you wait until the last moment?

12 Would you like to have more money than your parents?

13 Do you agree with the philosophy Every man for himself?

14 Do you like hard work?

15 Which of the following is most important to you?
 love happiness money health

Answers

- 1) a 0   b 5   c 10
 2) a 0   b 5   c 10
 3) 0 nurse/artist first
     2 builder/policeman or policewoman.
     Teacher/journalist first
     5 engineer/actor/actress/pop star first
 4) Yes 10 No 0
 5) Yes 0 No 10
 6) a 0 b 2 c 5 d 10
 7) Yes 10 No 0
 8) Yes 10 No 0
 9) Yes 10 No 0
 10) Yes 10 No 0
 11) immediately 10 last moment 0
 12) Yes 10 No 0
 13) Yes 10 No 0
 14) Yes 10 No 0
 15) love 0 happiness 5 money 10 health 0

0-50 You aren't very ambitious!
50-100 You're quite ambitious, but you don't want to work too hard!
Over 100 You are very ambitious! Good luck, and try to be nice to people...

THE TRICK

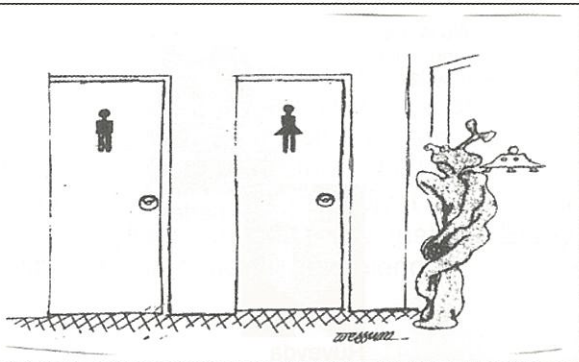
When Hodja in Sivrihisar there lived near him a proud young boy who was constantly boasting that no one could trick him.
 -Wait here a while, Hodja said to him one day, and I'll think of a way to trick you!
 Then Hodja walked away. Three hours later the boy was still standing there waiting for? asked a passer by.
 -I have been waiting for Hodja to find a way to trick me. I've been waiting here for three hours and he still hasn't returned!
 -Ha! Isn't it obvious that he has already tricked you into waiting here all this time? How much longer are you going to stand here?

"Somewhere with no irregular verbs."

NEW MOON

One day some friends tried to confuse Hodja by asking him:
 -When there is a new moon, what do they do with the old one? Hodja, not wanting to show that he was ignorant about any subject replied:
 - They cut it up and it becomes stars.

WIR BAUEN BRÜCKE

Unsere Deutschlehrerin Fatma San hat in den Sommerferien an einem Seminar teilgenommen. Das Seminar war in München, und es hat drei Wochen gedauert. An dem Seminar waren Deutschlehrer und Lehrerinnen aus 25 Ländern. Sie haben verschiedene Länder erkant und haben über neue Lehrmethoden Information bekommen. Sie haben gelernt, wie unterrichtet man besser. Wie macht man den Unterricht interessanter? Natürlich haben sie eine schöne Urlaub gemacht. Wir haben jetzt E-mail ferunde aus Frankreich und Russland. Wir schreiben einen Brief pro Monat seit dem 1. Oktober 2008. Die Brieffreunde hat uns Fatma San gefunden. Unsere Lehrerin korrigiert die Briefe und schickt sie an die andere Lehrerin in Frankreich und Russland. So wir können andere Länder und

Hülya, Aynur, Eda Şerife, Esra, Şeyda, Merve, Ahsen
Unsere Brieffreunde sind aus Russland.

Marina, Kristina Beljaewskaja, Kristina Efimowa,
Jana, Kirill, Lena, Ajuna, Shamsu, Buda
Wir kennen die Türkei ganz gut.

Ayşenur

Nikolas

Wir haben über
Heavy-metal
gesprochen

Aymerik

Frankreich
ist ein
Europisches
Land.

Bilgehan

Fatma

Cecile

Wir haben
über Feste
diskutiert.

Tuba

Wo ist die
Türkei? Ich
weiß

Charles

Marlena

Es gibt viele
Ferien in
Frankreich.

Rüyeyda

OKULUMUZDAN HABERLER

Okulumuz bu yıl TÜBİTAK-BİDEB tarafından düzenlenen "Ortaöğretim Öğrencileri Arası Araştırma Projeleri Yarışması Bölge Sergisine" Kimya, Sosyoloji ve Tarih alanlarında katılmış, Tarih alanında "Bölge Birincisi" olmuştur. Bölge birincisi olan öğrencimiz Hakan YILDIZ'ı ve proje danışmanı Uzman Felsefe Grubu Öğr. Meliha ÇADIR'ı tebrik ediyoruz.

"Ayın Konuğu" etkinliği çerçevesinde Kayseri Eğitim ve Araştırma Hastanesi Başhekimi Sayın İsmail TAMER, Kayseri Ticaret Borsası Başkanı Sayın Şaban ÜNLÜ, Eski Melikgazi Belediye Başkanı ve İnşaat Mühendisi Şevket BAHÇECİOĞLU, Özel Melikgazi Hastanesi Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet TOKER okulumuza misafir olmuşlar, öğrencilerimizle bilgi ve deneyimlerini paylaşmışlardır.

AB Öykü Yarışması'nda okulumuz öğrencilerinden Buket Havva BUDAK "Hayalden Gerçeğe Barış Köprüleri" adlı öyküsüyle Kayseri birincisi oldu. Öğrencimiz ödülünü, Ankara'da Sayın Bakanımız Hüseyin Çelik'in de katıldığı törende aldı.

İngilizce Öğretmenimiz Serap Mısırlıoğlu, Belçika'nın Brüksel kentinde "Human and Nature" adlı projenin hazırlık toplantısına on bir potansiyel okulun öğretmenleriyle birlikte katıldı. İngilizce Öğretmenimiz Işıl ERCAN ise İtalya'daki Roma La Sapienza Üniversitesinde düzenlenen "İnternet ve Çoklumedya Araçlarının Pedagojik Kullanımı" adlı kursa katıldı.

İstiklal Marşının Kabul Edildiği Günü ve Mehmet Akif Ersoy'u Anma Günü etkinlikleri çerçevesinde Niğde Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Öğretim Görevlisi Sayın Yard. Doç. Dr. İ.Ethem ÖZKAN okulumuzda bir konferans verdi. Kültür Edebiyat Kulübü tarafından da konferans salonumuzda Mehmet Akif Ersoy şiirlerinden oluşan bir şiir dinletisi düzenlendi.

Şehitler Günü etkinlikleri kapsamında Erciyes Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü Öğretim Üyesi Sayın Prof.Dr.Abdülkadir YUVALI, okulumuzda “Çanakkale Zaferi” konulu konferans verdi.

Erciye üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölüm Başkanı Sayın Prof.Dr.Nevzat ÖZKAN ,2008 Kaşgarlı Mahmut Yılı nedeniyle öğrencilerimize konferans verdi.

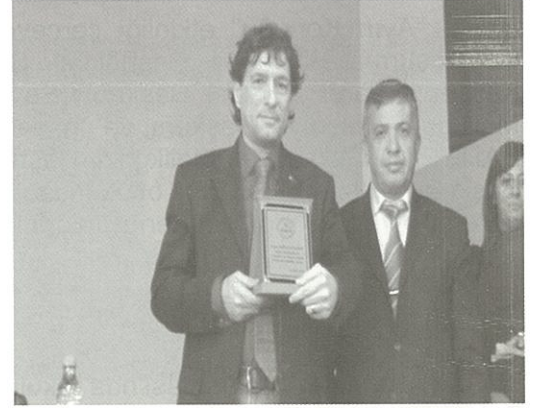
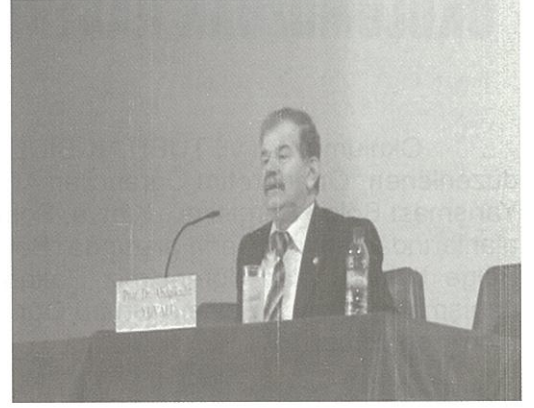
Eğitim Uzmanı, NTV ve CNBC-e'nin eğitim programları yapımcısı ve sunucusu olan Sayın Sadık Gültekin okulumuz konferans salonunda öğrencilerimize ÖSS hakkında konferans verdi.Ayrıca okulumuz rehberlik servisinde son sınıf öğrencilerimize ÖSS'deki son değişiklikler ve sınav sistemi ,9.sınıf öğrencilerimize de alan seçimi hakkında bilgilendirme toplantıları yapıldı.

Kayseri Eğitim ve Araştırma Hastanesi psikologları tarafından “Zararlı Alışkanlıklar ve Korunma Yolları” konulu konferans verildi.

Okulumuz Türk Edebiyatı-Dil ve Anlatım Öğretmeni Fatma DELİCEOĞLU tarafından “Mevlana 'nın Hayatı, Eserleri ve Düşünce Dünyası” konusunda bir konferans verildi.

Sosyal Yardımlaşma, Dayanışma ve Çocuk Esirgeme Kulübümüz tarafından ihtiyaç sahibi öğrenciler için giyim ve ders araç-gereci yardımı topladı, toplanan yardımlar Kızılay Derneğine teslim edildi.MEB'in Filistin'deki çocuklar için düzenlediği yardım kampanyası çerçevesinde aydım toplandı.

Okulumuzdaki yardıma muhtaç öğrenciler yararına kermes düzenlendi.Kızılay Kulübü ile birlikte Kayseri Kızılay Hastanesi görevlileri ve Hanım Gönüllüleri tarafından Kızılay Haftası'nda okulumuzda bir konferans düzenlendi.Hanım Gönüllülerce öğrencilerimize yardım malzemesi dağıtıldı.

Nevruz Bayramı , bu yıl da okulumuzda coşkuyla kutlandı.Nevruz ateşi yakılıp temsili demir dövme töreni yapıldı.Çeşitli yarışmaların da düzenlendiği kutlamalarda öğretmenlerimiz ve öğrencilerimiz davul zurna eşliğinde halay çekip eğlendiler.

Tiyatro Kulübümüz , Kayseri Büyükşehir Belediyesinin düzenlediği 4.Liseler Arası Tiyatro Festivali'ne bu yıl , Fuat Galip Özçelik tarafından Abdullah Ayata'nın aynı adlı romanından tiyatroya uyarlanan "ANILARDA SON ERMENİ" adlı oyunla katılıyor.Yönetmenliğini Edebiyat Öğretmeni Salih ATAÖĞLU'nun yaptığı oyun, Antalya Büyükşehir Belediyesince düzenlenen 16.Liseler Arası Tiyatro Festivalinde de 6 Haziran'da Antalya'da sahnelenecek.

Kayseri Lisesi izcileri 2008-2009 eğitim-öğretim yılında çok sayıda etkinlik gerçekleştirdi.İzcilerimiz Hisarcık vadisi yürüyüşüne ,Ankara Anıtkabir ziyaretine, Erciyes gezisine, Kızılay Kan Merkezince düzenlenen kan bağışısı kampanyasına, atık kağıt toplama kampanyasına ve 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı'nda bayrak çekme etkinliklerine katıldılar.

Öğrencilerimizden M.Yaşar SÖNMEZ , okullar arası kayak il birinciliği yarışmalarında slalomda Kayseri üçüncüsü, okullar arası Türkiye Şampiyonası'nda büyük slalom ve slalomda Türkiye altıncısı oldu. Judoda Mervenur Yaşar adlı öğrencimiz 51 kiloda Kayseri birincisi , karatede de Mustafa Kaygısız 54 kiloda Kayseri üçüncüsü oldular.

Okulumuz Engellilerle Dayanışma Kulübünce "Engel Tanımayan Başarılar" adlı konferans düzenlendi. Konferansa Altınokta Körler Derneği Şube Başkanı Av. Saadettin KULKUL, Engelliler Spor Kulübü Başkanı Ümmet EKİCİ ve Yönetim Kurulu Üyesi Orhan YALÇIN katıldılar.

Okulumuz web sitesi yeni adresinde , yeni yüzüyle yayına başladı.Tasarımını Bilişim Teknolojileri Öğretmeni Mehmet ALTINGÖZ'ün yaptığı sitemize www.kayserilisesi.meb.k12.tr adresinden ulaşabilirsiniz.

Resim Öğretmeni Zehra ERKİLETOĞLU'nun organize ettiği resim sergimiz 17 Mayıs 2009 Pazar günü saat 11.00'da Kayseri Park'ta açılıyor. Sergi, Resim Kulübü ve 11. sınıf öğrencilerimizin çalışmalarından oluşuyor.

BUNLARI BİLİYOR MUSUNUZ?

- *Kıta isimlerinin hepsinin aynı harfle başlayıp bittiğini,
- *Taratulaların iki buçuk yıl hiçbir şey yemeden yaşayabildiklerini,
- *Vücudumuzdaki en güçlü kasın dilimiz olduğunu,
- *Kelebeklerin ayaklarıyla tat aldıklarını,
- *Sıçrayamayan tek hayvanın fil olduğunu,
- *Bütün kar tanelerinin altıgen olduklarını,her yağışta düşen milyarlarca kar tanesinden hiçbirinin diğerine benzemediğini,
- *Bir insanın, gözünü günde ortalama 100.000 kez kırptığını,

DÜNYANIN YEDİ HARİKASI

Dünyanın Yeni Harikası, tamamı insanoğlu tarafından inşa edilmiş, olağanüstü antik yapı ve yapıtlardır. Ayrıca "Antik Dönemin Yedi Harikas"ı adıyla da anılırlar. İlk olarak M.Ö. 5. yüzyılda tarihçi Heredot tarafından ortaya atılan bir kavramdır. M.Ö. 4. yüzyılda Sidon'lu Antipatros tarafından ilk olarak "Dünya'nın Yedi Harikası üzerine" adlı eserle oluşturulmuştur. Günümüzde geçerli kabul ettiğimiz 7 harika listesi, M.Ö. 2. yüzyılda son şeklini almıştır. Günümüzde, Dünyanın Yedi Harikası'ndan sadece Keops Piramidi ayakta. Diğerleri yangın ya da deprem gibi nedenlerle yok olmuştur.

KOMİK BİLMECELER

- *Çok iyi göbek atan kazana ne denir?
- *Adamın biri hamam gitmiş terlememiş, neden?
- *Sarı mendil mavi denize düşerse ne olur?
- *Bir Japon ne zaman merhaba der?
- *Yarım elma neye benzer?
- *Kedi ile kaleci arasında ne fark vardır ?
- *En son hangi dişler çıkar?

LAZ OLDUĞUN İÇİN

Temel ilkokulun 1. sınıfına başlar, ilk gün koşa koşa eve gelir ve annesine Anne anne! Öğretmen bugün okulda sayıları öğretti, herkes 9'a kadar sayabildi ben tam 14'e kadar saydım , laz olduğum için mi ?Annesi: Evet yavrum laz olduğun için. Temel çok sevinir.İkinci gün okula gider ve yine koşa koşa gelir ve annesine : Anne anne! öğretmen okulda alfabeyi öğretti, herkes d'ye kadar öğrendi ben h'ye kadar öğrendim laz olduğum için mi? der .Annesi: Evet yavrum laz olduğun için. Temel artık yerinde duramaz ertesi gün okuldan acayip mutlu bir şekilde gelir ve annesine :Anne anne bugün okuldaki arkadaşlarımla boylarımızı karşılaştırdık, herkesinki 80-90 cm benimki 160 cm, laz olduğum için mi? der. Annesi: Hayır yavrum onlar 6 yaşında sen ise 16 yaşında olduğun için.

HANGİ SANDALYENİN?

Renkli kişiliği ve düşük not vermesi ile öğrencileri arasında özel bir üne sahip olan felsefe öğretmeni, sınav yapacağı gün öğrencilere, önce kağıt ve kalemlerini hazırlamalarını söyler sonra da sandalyesini kaldırıp masanın üzerine koyar. Sonra: "Sınav sorumu soruyorum" der. "Bu sandalyenin var olmadığını kanıtlayınız." Sıfırcı felsefe öğretmeni, sınav kağıtlarını okuduktan sonra, bu konudaki ününe gölge düşüreceğini bilmesine rağmen, hayatında ilk kez bir öğrencisine yüz üzerinden yüz vermek zorunda kalır. Öğrencilerden birinin sınav kağıdında yalnızca şu iki sözcük yer almaktadır :
- Hangi sandalyenin?

1089 SAYISININ GİZEMİ

Rakamları farklı üç basamaklı bir sayı seçin.
Örneğin: 825 sayısını ele alalım.
Şimdi bu sayının tersini alalım ve büyük olandan küçük olanı çıkaralım : $825 - 528 = 297$
Şimdi de çıkan sonucun tersiyle kendisini toplayalım : $297 + 792 = 1089$
Sizde farklı sayılarla aynı işlemleri yaparak 1089 sayısını elde edebilirsiniz.

ÇÖZÜN BAKALIM !

B.İ.Ü.D.B.A.?

Bu sıralamanın sonuna ne getirilmelidir?

	●			

Yukarıdaki resimde bulunan simgeyi her kareden çapraz gitmemek şartı ile bir kere geçirin ve en sonunda da tekrar aynı karenin içine yerleştirin.

Sizce resimdeki şifreli sözcük nedir ?

Hazırlayanlar : Emine BEKTAŞ (9-B)
Sümeyye AKBULUT (10-G)

VEDA

Kayseri Lisesi...Çok eski bir kitaplığın tozlu raflarındaki bir kitap misali eski ama değerli. Sayfalarını her karıştırdığınızda buram buram tarih kokan 116 yıllık bir kitap.

Kayseri Lisesi...Osmanlının yükselişini ve azametini nakşeden bir sanat eseri...Hem mağrur hem gizemli.

Kayseri Lisesi...Al kanlara bulanmış şehidimin lisesi , al kanlarla renklenen bayrağımın lisesi , bayrağı uğruna can veren milletimin lisesi.

Ve ben, böylesi ulu bir eğitim ocağının öğrencisi olan ben "Kayseri Liseli olmanın gururunu taşıyarak veda ediyorum dört yıllık yuvama.Bir mekanı değerli kılan şey duvarlarının şahitlik ettiği anıların, o anıları paylaştığımız insanların.Şimdi biz Kayseri Lisesinin son sınıf öğrencileri buz gibi görünmesine rağmen sıcaklığıyla bizi sarıp sarmalayan taşlarının arasına saklanmış anılarımızı , kâh hüznümüzü kâh mutluluklarımızı paylaştığımız arkadaşlarımızı , belki de cam köşelerine sinmiş yalnızlıklarımızı ardımızda bırakıp yeni dünyalara açıyoruz kapılarımızı.İlk günlerde ürktücü simasıyla yeni öğrencilerini karşılayan okulumuz şimdi bir anne edasıyla , mahsun bir bakışla, derinden bir iç çekişle yolcu ediyor bizi muamma hayatlarımıza.

İşte geldik gidiyoruz.Yüreğimizi burkan bir yitliklik duygusuyla ayırıyoruz yolumuzu LİSE'm.Boğazımıza düğümlezip kalan acı bir hıçkırıkla bir kez daha elveda.Ve her veda bir başlangıçtır sonların inadına.

Şehriban KOLCU
12-F

2008-2009 EĞİTİM-ÖĞRETİM YILI SON SINIF ÖĞRENCİLERİMİZ

12-A

12-B

12-C

12-D

12-E

12-F

12-G

12-H

12-i